

QUID NSV?

Het verhaal van NSV!, dat al decennialang verweven is met het Leuvense studentenleven, kent een nieuwe episode. Het nationalistische studentenverbond vraagt erkenning aan de studentenraad LOKO. De discussie over erkenning raakt opnieuw de aloude tegenstelling tussen links en rechts. Binnenin leest u over de achtergrond van de kwestie en komen allerlei meningen aan bod. Blader door naar pagina twee en drie voor de feiten en naar pagina twaalf voor de opinie.

Wijsbegeerte wijzigt minors

Nadat studenten Wijsbegeerte vijf jaar lang uit zeventien opties konden kiezen, zou dit vanaf volgend jaar worden teruggebracht tot tien. Dat besliste de POC van de opleiding.

REMY AMKREUTZ & MAUD OEYEN |

Alle studenten Wijsbegeerte volgen momenteel een pakket ter waarde van 120 studiepunten aan filosofische opleidingsonderdelen. De resterende 60 punten kunnen ze naar eigen keuze invullen met Algemene Wijsbegeerte of met een van zestien vakwetenschappelijke opties. Dit rijke aanbod heeft echter geleid tot een aantal pijnpunten. Zo zorgde het puzzelen met les- en examenroosters voor organisatorische problemen.

Vooraf bij de minor Taal- en Letterkunde doken er een aantal moeilijkheden op (concreet konden studenten kiezen uit Duits, Engels, Frans, Grieks, Latijn of Nederlands). Bepaalde talen waren weinig populair; zo koos er dit jaar maar één student voor Frans. Bovendien lagen de slaagpercentages bij deze minors tamelijk laag. “We hebben een paar minors geschrapt omdat we zagen dat studenten daar praktisch geen kans op slagen had-

den. Bepaalde opties konden voorlopig door niemand tot een goed einde gebracht worden. Dat ligt niet altijd aan de moeilijkheidsgraad, maar Engelse Taalkunde blijkt bijvoorbeeld echt een moeilijk vak,” aldus Antoon Vandevelde, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. “Het feit dat onze studenten niet voortdurend worden ondergedompeld in een taalbad speelt hen duidelijk parten.” Buiten Nederlands zullen dan ook alle taalopties worden afgeschaft. Daarnaast verdwijnen ook de opties Geschiedenis van de Oudheid en Geschiedenis van de Middeleeuwen, net als de minor Slavistiek en Oost-Europakunde. Bovendien zal men wellicht een keuze maken tussen Wiskunde en Fysica.

De grootste vernieuwing situeert zich wellicht bij de invoering van de minor Economie. Vandevelde: “Het gaat om een stevige minor, met een aantal heel wiskundige vakken. De minor zal rechtstreeks aansluiten bij Economische Wetenschappen.”

De studentenfractie houdt de kwestie in de gaten. “We volgen de concrete invulling van de programma's op en kijken waar aanpassingen eventueel interessant kunnen zijn,” aldus Gert Meyers, onderwijsverantwoordelijke van de Nieuwe Filosofische Kring.

Marco Mertens is de kersverse Leuvense Stadsfotograaf. Een interview met hem leest u op pagina 9.

VERDER IN
VETO

JOOST
ZWEEGERS | 16

GEERT
BUELENS | 6

BEELD |

Mooie muziek maken. Het is niet iedereen gegeven. Maar zij die het kunnen, doen het geregeld. De muzikanten die voor Smart samen waren gekomen, deden dat niet voor het eerst. Vorig semester verzamelden ze al eens in Het Depot en naar aanleiding van Kulturama haalden ze nog eens hun smartlappen boven. Mooie foto's maken is ook niet iedereen gegeven. Maar wie het kan, doet het best vaak. Stephanie Verbeke haalde haar lens boven. Meer Smartfoto's vindt u op pagina 8.

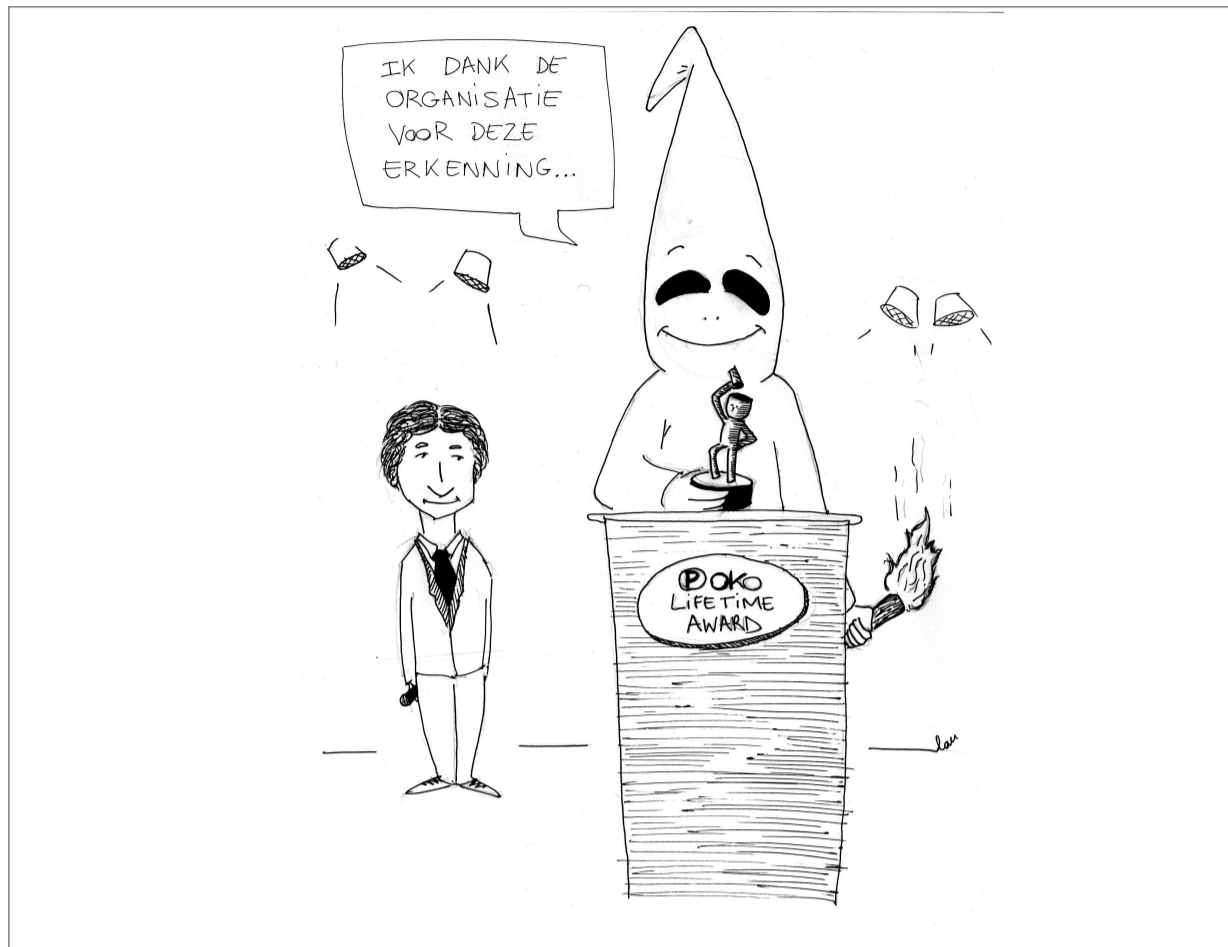
(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert:
5 duotickets
voor Nancy
Elisabeth

CONTROVERSE | WORDT NSV

LAURENS CERULUS

ARCHIEFOTO

NSV bezet het Stuc (Veto, maart 1984). Tweede van rechts: Philip Dewinter met hoofdhoek.

Aanstaande vrijdag beslist de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie LOKO over de erkenning van NSV! De extreem-rechtse studentenvereniging zal – eenmaal erkend – in de toekomst aanspraak kunnen maken op het gratis gebruik van lokalen van de K.U.Leuven en op subsidies van de Leuvense studentenraad.

MAUD OEYEN |

In december al oordeelde de subsidiecommissie van LOKO dat het Nationalistisch Studentenverbond (NSV) voldeed aan de criteria voor erkenning. De Algemene Vergadering, die na het advies van de commissie de definitieve beslissingen neemt, vroeg echter om verduidelijking. Zo moet een vereniging die erkend wil worden op een voor studenten vrije manier haar leden werven (cf. kaderstuk). Door de doopprocedure bij NSV! die nieuwe leden moeten ondergaan om volwaardig lid te worden, lijkt dat bij deze vereniging niet het geval. Om dezelfde reden worden bijvoorbeeld ook de studentenclubs uitgesloten van erkenning. In de nieuwe aanvraag die NSV ondertussen indient verklaart de vereniging dat er naast de doopprocedure andere gelijkwaardige manieren zijn om lid te worden. Dit wordt door de subsidiecommissie nog onderzocht.

Een ander heikel punt betreft het eerste criterium voor erkenning. Dat zegt dat een vereniging "de letter en de geest" van onder andere de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de Wet op het racisme moet respecteren. Over de letter valt makkelijk te oordelen, maar het is minder duidelijk in hoeverre een studentenraad bevoegd is om te beslissen of een vereniging ook de geest van deze verdragen en wetten respecteert. "Sommige leden vonden dat LOKO door haar neutraliteit daar niet objectief over kan oordelen, tenzij een rechterlijke instantie de betrokken vereniging zou veroordelen. Andere leden waren daarentegen van mening dat LOKO een beperkte maatschappelijke rol mag spelen en zij daarbij de geest van de mensenrechten kan overwegen," zo klinkt het in een persbericht van de studentenraad. Omdat er in december nog geen consensus werd gevonden, besliste men de discussie uit te stellen tot komende vrijdag. Enkele vertegenwoordigers van de kringen zullen bij hun achterban nagaan welk standpunt ze dienen in te nemen.

VERDEELD

Vroeger stond de K.U.Leuven in voor de erkenning van de politieke verenigingen, maar drie jaar geleden legde de universiteit de bal in het kamp van LOKO. Dat lijkt niet altijd evenzeer in dank te worden afgenomen door de studentenraad, die zich te allen tijde zo neutraal mogelijk wil opstellen. Dat LOKO worstelt met het vraagstuk, blijkt onder andere uit haar vrees om verdeeld over te komen. LOKO droeg haar verkozen bureauleden expliciet op om in de aanloop naar de Algemene Vergadering geen publieke uitspraken te doen als studentenvertegenwoordiger.

Historische schets van het NSV!

Het NSV! bestaat ondertussen al meer dan dertig jaar. In de tijd tussen de oprichting en nu is de geschiedenis van de studentenvereniging geen onbeschreven blad gebleven.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

De Nationalistische StudentenVereniging (NSV) ontstond in 1976 uit een splitsing in de Antwerpse afdeling van het Katholiek Vlaams HoogstudentenVerbond (KVHV). In de daaropvolgende decennia werden afdelingen in Gent, Leuven, Brussel, West-Vlaanderen, Hasselt en Mechelen opgericht.

Het KVHV Antwerpen van de jaren zeventig had twee duidelijke standpunten. Vooreerst was er de eis voor Vlaams zelfbestuur, en ten tweede wensten zij 'een internationale solidariteit in het kader van een echt volksnationalisme'. Dit brachten zij tot uiting door solidariteitsacties met het naar zelfbestuur strevende Baskische volk. Toen aan die standpunten werd toegevoegd dat het uiteindelijke doel erin bestond om de Dietse volksgemeenschap te herenigen, onstonden binnen het KVHV Antwerpen twee groepen die tegenover elkaar stonden. Uit een van die groepen ontstond dan zoals gezegd het NSV. Ondertussen lijken de plooiën tussen het KVHV en het tegenwoordig van een uitroepeten voorziene NSV! wel al

gladgestreken. Zo benadrukt het NSV! op haar site, "samen met het KVHV de voornaamste organisatie te zijn die in de lijn van de oude katholiek Vlaamse studentenbeweging wensen verder te werken."

De nieuwe studentenvereniging NSV boerde redelijk goed en vier jaar na haar ontstaan, in oktober 1980, werd in Leuven een afdeling opgericht. In 1984 probeerde NSV in Leuven subsidies te bekomen van de Algemene StudentenRaad (ASR) – zeg maar het LOKO van de jaren '80. Die aanvraag werd toen afgewezen door de ASR omdat het NSV racistisch, fascistisch en pro-apartheid zou zijn. Om die motivatie te argumenteren haalde de ASR vooral materiaal uit het NSV-blad *Signaal* – tegenwoordig *Branding*. Saillant detail: *Signaal* was ook de naam van het nazi-propagandabladd uit de Tweede Wereldoorlog. Als reactie op die niet-erkenning werd op 7 maart 1984 het Stuc, waar de ASR zetelde en dat zich toen nog in de van Evenstraat bevond, bezet door het NSV. Bij die bezetting liep een student, Bart Germeys, een open beenbreuk op. Verschillende getuigen wezen de toenmalige preses en

huidig voorzitter van de Vlaams Belangfractie in de Senaat, Jurgen Ceder, aan als dader.

VLAAMS BLOK

Bij die actie in het Stuc was trouwens ook VB-kopstuk Philip Dewinter aanwezig (cf. foto). Maar het lijstje stopt daar niet. Ook onder andere Karim van Overmeire, Marijke Dillen, Filip De Man, Joris Van Hauthem, Erik Arckens, Frank Vanhecke, Bert Schoofs, Hagen Goyvaerts, Pieter Huybrechts, Dominiek Lootens-Stael, Koen Dillen en Bart Laeremans zijn VB'ers met een NSV-verleden. Toch stelt NSV! in haar beginselverklaring "een partijpolitiek onafhankelijke studentenvereniging" te zijn "die op geweldloze wijze ijvert" voor de realisatie van haar politiek programma.

Het is dan ook een publiek geheim dat het Vlaams Blok of het huidige Vlaams Belang gelinkt zou zijn aan het NSV! Soms maakt een VB'er zoals Philip Dewinter wel een foutje tegen die formele ontkenning. Zo stelde hij in 1988 in een interview voor Knack: "NSV, NJSV (de scholierenversie van de NSV, red.) en Vlaams Blok, dat is toch één familie." Enkele jaren later maakt hij in het opinieblad *Vrij Vlaanderen* een gelijkaardige 'fout'. Ook omgekeerd loopt de formele ontkenning niet parallel met de realiteit. Zo heeft het NSV! vaak een

standje op bijeenkomsten van het VB en durfden de NSV-leden wel eens mee te cantussen met de jongeren van het Vlaams Blok.

VETO

De relatie tussen het NSV en Veto tenslotte is er niet bepaald een die over rozen gaat. We geven een paar voorbeelden. Op 30 oktober 1987 werd drie vierde van de oplage van nummer 10 verduisterd. Enkele van de dieven werden die maandag nog gevat terwijl ze op weg waren naar een bijeenkomst van het NSV. De diefstal bleek te kaderen in een ontgroeningsritueel voor de schachten.

Op 19 november van dat jaar richtte het NSV een schrijven tot rector Dillemans met de eis om de financiering van Veto stop te zetten tot er waarborgen zouden zijn voor een objectieve redactie. Ook LOKO werd in dat schrijven gehekelde als een ondemocratisch vehikel. Op 28 april 1989 dan weer werd Veto door het NSV gedagvaard wegens een weigering van Veto om een recht van antwoord te publiceren. De zaak werd uiteindelijk beslecht in het voordeel van het NSV en Veto werd verplicht alsnog het recht van antwoord te laten verschijnen.

NSV! VRIJDAG ERKEND?

Ook in Gent is de erkenning van NSV een actuele kwestie. Het Politiek Filosofisch Konvent (PFK) van de UGent erkende de vereniging in december na een nipte stemming (acht stemmen voor tegenover zeven tegen), waardoor NSV ook daar na 27 jaar weer beroep kan doen op subsidies van de universiteit. De oorzaak van deze plotse erkenning ligt naar verluidt bij de veranderde verhoudingen binnen het PFK. De linkse verenigingen zijn er momenteel in de minderheid en zij moesten dan ook het onderspit delven bij de stemming. Voor de dames en heren van het Anarchistisch Kollektief meteen een goed excuus om tijdens de laatste vergadering van het PFK de NSV'ers met taarten en koffiekoeken te bekogelen.

Ondertussen werd er in Leuven door een aantal verenigingen al duchtig gemobiliseerd tegen de erkenning. Enkele groeperingen verenigden zich in STeR, wat staat voor Studenten Tegen Racisme. De facebookgroep 'Geen erkenning NSV in Leuven!' telt momenteel een kleine 5500 leden en werd ondertussen gekoppeld aan STeR. De voornaamste bezwaren van deze groep met betrekking tot de erkenning van NSV liggen vooral in het feit dat NSV volgens hen een racistische beweging is die het geweld niet schuwt.

Mocht het gebeuren dat NSV vrijdag erkend wordt, dan zal het niet eenvoudig zijn om bepaalde activiteiten van NSV af te keuren of om bepaald drukwerk niet te subsidiëren. "Strikt genomen kan een erkende vereniging subsidies krijgen voor alles wat ze aanvraagt, zolang de activiteiten voldoen aan een aantal formele criteria," bevestigt Jonas Boonen, voorzitter van LOKO. De studentenraad zal dus niet kunnen weigeren om bijvoorbeeld flyers te betalen met de tekst 'papieren voor de sans-papiers' naast de afbeelding van een rol wc-papier. "Als er bepaalde zaken echt niet door de beugel kunnen, dan riskeert NSV uiteraard haar erkenning te verliezen. Maar het risico bestaat inderdaad dat we foldertjes met een betwistbare inhoud zullen subsidiëren."

WTF?

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie erkent en subsidieert bepaalde activiteiten die georganiseerd worden door en voor de Leuvense student. Om erkend te worden, moeten activiteiten en verenigingen voldoen aan een aantal eisen die opgesomd staan in het **subsidiereglement**. Voor verenigingen geldt onder andere dat ze de letter en de geest van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en de Wet op het racisme moeten respecteren. Daarnaast moet ze democratisch zijn in haar werking en doelstellingen, mag ze in het afgelopen jaar geen geweld hebben gebruikt of gepropageerd en moet ze minstens één openbare activiteit hebben georganiseerd in Leuven. De vereniging moet verder op een voor studenten vrije manier haar leden werven. Voor politieke en sociale verenigingen gelden bovendien de extra erkenningscriteria dat de vereniging minstens één openbare vorming of lezing moet hebben georganiseerd en met haar activiteiten moet bijdragen tot de sociale en maatschappelijke bewustwording van studenten.

Reacties

"Het College van Bestuur beschouwt deze kwestie als een studentenaangelegenheid. Het bestaan van medebestuur impliceert dat we de keuzes van de studenten respecteren. Over het algemeen gaan we ervan uit dat diversiteit zich op alle niveaus moet kunnen manifesteren. Dat wil zeggen, wanneer alles tenminste wettelijk in orde is. Het is belangrijk dat verenigingen geweld afzweren en geen overtredingen begaan op het vlak van racisme."

MARK WAER (RECTOR K.U.LEUVEN)

"Het is natuurlijk niet aan ons om een oordeel te vellen over de erkenning van NSV. We komen op voor onze eigen achterban en onze verworven rechten. We vinden het jammer dat er verenigingen zijn die de klok willen terugdraaien en dat ze daarbij ondersteund worden door de studentenraad. Maar we zullen er ook niet tegen protesteren. We blijven ijveren voor gelijke rechten."

KRIS BIESEMANS (COÖRDINATOR & OF HOLEBI-JONGEREN LEUVEN)

"Het is de zaak van LOKO om te bepalen of het NSV! al dan niet voldoet aan de voorwaarden. Persoonlijk ben ik tegen het boycotten van de toetreding, want dat lijkt op censuur. Wanneer LSV de jaarlijkse studentendebatten organiseert is NSV! altijd trouw op post en hoewel ik het grondig oneens ben met hun standpunten, betrap ik hen zelden op zwaar racistische uitspraken. Volgens mij is de beste manier om standpunten te ontkrachten het voeren van een democratisch debat en niet het activisme van links. Zo lijkt je alleen maar een tegenbeweging te zijn."

JENS MOENS (VOORZITTER LSV LEUVEN)

"Als Christen-Democratische Studenten Leuven zijn wij voor de erkenning van NSV door LOKO, uiteraard op voorwaarde dat NSV kan aantonen dat ze beantwoorden aan alle criteria voor erkenning. Tot in december 2009 was er immers onduidelijkheid of dit wel het geval was. Als nu zou blijken dat NSV wel degelijk aan alle eisen voldoet, is volgens ons erkenning de enige optie voor LOKO als het zijn politieke neutraliteit wil behouden, vooral aangezien Comac, oftewel extreem-links, wel al jaren door LOKO wordt erkend. Hoewel wij het als centrumpolitieke vereniging met zowel NSV als Comac fundamenteel oneens zijn, zijn we bereid met beide kampen in een open dialoog te treden en verdedigen wij steeds hun recht om het fout te hebben."

VIRGINIE VANLUCHENE (VOORZITSTER CDS LEUVEN)

"Wij als Comac kanten ons helemaal tegen de erkenning van NSV aan onze universiteit. Een organisatie die bekend staat om zijn racistisch karakter en gewelddadig verleden hoort volgens ons niet gesubsidieerd en gestimuleerd te worden binnen de universitaire gemeenschap. Wij denken dat het dringend tijd is dat het middenveld van de universiteit eens de koppen samenbrengen om te kijken hoe we deze erkenning kunnen verhinderen. Mensen mobiliseren en informeren is volgens ons de enige manier om de erkenning van NSV te verhinderen zodat onze universitaire gemeenschap er een blijft waar mensen ongeacht ras, geslacht of geaardheid welkom zijn."

HANS ELSÉN (COMAC LEUVEN)

De redactie ontving deze week verschillende lezersbrieven. Meer opinie leest u op p.11 & p.12.

"Vertrouwen op gezond verstand studenten"

Veto: *Het eerste argument tegen jullie erkenning is dat NSV! een club is, waar leden geweigerd kunnen worden.*

Nils Schillemans (voorzitter NSV! Leuven): «Wij zijn een echte politieke vereniging. Iedereen is welkom als je lidgeld betaalt en onze beginselverklaring onderschrijft. Apart daarvan is er een structuur voor de studentikoze zaken. Van de politieke vereniging NSV! kan je dus lid worden zonder toe te treden als schacht of door een ontgroening te moeten gaan.»

Veto: *Sommigen beweren dat jullie de mensenrechten met de voeten zouden treden.*

Nils: «Dat wordt gezegd, maar dat zijn cli-

Wij zien dat er een aantal politieke verenigingen wel erkend worden door LOKO, dus waarom wij niet? De vorige presidia hadden minder aandacht voor het naar buiten komen als een normale, fatsoenlijke politieke vereniging. Nu is die aandacht er wel.»

SYMBOLISCH

Veto: *Wat hangt er aan die erkenning vast?*

Nils: «De voordelen zijn financieel, maar dat is minder belangrijk. Voor ons is de symbolische erkenning door de studentengemeenschap belangrijk. Daarbij is de LOKO-erkenning een soort van keurmerk.»

meningen luisteren en ze lezen. We zijn er niet mee akkoord, maar we tonen wel respect voor die meningen net zoals voor ieders mening.»

Veto: *Hebben die clichés nergens grond?*

Nils: «In het verleden zijn er bij elke politieke vereniging wel dingen gebeurd die niet door de beugel kunnen. We proberen de extreme mensen eruit te houden, maar dat neemt niet weg dat er steeds rare mensen zullen tussenzitten. ALS en Comac hebben ook vele clichés mee te torsen, waarvan veel er niet eens waar zijn.»

Veto: *Wat verwacht je van de AV van 19 februari?*

Nils: «Ik heb de indruk dat de enige weerstand van ALS en Comac komt, dus ik hoop dat alle andere verenigingen die een stem hebben in dit dossier misschien iets neutraler zullen zijn.»

Veto: *Ben je aan het lobby'en?*

Nils: «Nee, wij vertrouwen op het gezond, democratisch en volwassen verstand van de studenten.»

Veto: *Stel dat er geen erkenning komt?*

Nils: «Dat zou zeer jammer zijn. Maar ik kan nu nog niet vertellen wat we dan zullen doen.»

NSV: "Erkenning door LOKO is een soort keurmerk"

chés. Wij zijn democratisch van aard. Wij vinden de mensenrechten en de vrijheden zoals persvrijheid en de vrijheid van vereniging van ontzettend groot belang.»

Veto: *Waarom vraagt NSV! net dit academiejaar de erkenning aan?*

Nils: «Het is vooral een principiële zaak.

Veto: *Is de hele heisa rond deze zaak ergens niet plezant voor het al bij al kleine NSV?*

Nils: «Goh, plezant. 't Is reclame, maar wel slechte reclame, denk ik. Ik vind het jammer dat wij blijkbaar zonder objectieve grondslag zo maar beschimpt kunnen worden. Dat neemt niet weg dat wij naar al die

PLEIDOOI VOOR SOEPELHEID

Het hoger onderwijs in Vlaanderen staat niet alleen en het beseft dat. De internationalisering schotelt ons grote uitdagingen voor. Tegen 2020 moet twintig procent van de studenten mobiel zijn. Wij trekken Europa rond en Europa komt naar hier. De vraag is: haalt Vlaanderen voor hen wel het onderste uit de kan?

RUBEN BRUYNNOOGHE & ERIC LAUREYS |

Vlaanderen is een kleine regio. Het Nederlands is misschien geen onbelangrijke, maar in internationaal verband wel een kleine taal. Althans veel kleiner dan pakweg het Engels, de huidige *lingua franca* in de wetenschappelijke wereld. Toch houdt Vlaanderen halsstarrig vast aan het Nederlands. De regels over taalgebruik in het hoger onderwijs liggen decretaal vast. In bacheloropleidingen mag tien procent van de omvang van het opleidings-

programma in een andere taal worden aangeboden zo lang er een zelfde opleiding in het Nederlands wordt aangeboden aan dezelfde instelling of tenminste binnen eenzelfde provincie. Dat is het zogenaamde equivalentiebeginsel. Momenteel beschikt de universiteit over zo'n zestigtal exclusief Engelstalige masteropleidingen.

Is dit genoeg om het Vlaamse hoger onderwijs aantrekkelijk te maken voor het buitenland? Vorig academiejaar stelde Patricia Ceysens (Open VLD) dat dit niet volstond.

“Docenten moeten hun Engels bijschaven”

programma in een andere taal worden aangeboden. In de universitaire masteropleidingen is dat soepeler. Op deze regels zijn echter nog een boel uitzonderingen, aanvullingen en nuanceringen verzonnen.

EQUIVALENTIEBEGINSEL

Voor buitenlandse studenten bijvoorbeeld mogen bachelor- en masteropleidingen volle-

Ook nu nog blijven zij en haar partij, vanuit de oppositie weliswaar, ijveren voor een soepelere wetgeving. “De taalwetgeving legt feitelijk een hypotheek op de internationalisering van het Vlaamse hoger onderwijs. Met anderstalige opleidingen kunnen we onze eigen studenten beter vormen en ook buitenlandse studenten aantrekken. In Nederland mag men de volle honderd procent in een andere

taal geven, waarom zou dat in Vlaanderen niet kunnen? We hoeven niet per se te gaan voor die honderd procent, de helft zou ook al moeten volstaan. Wat het equivalentiebeginsel betreft, denk ik dat het al voldoende zou

gronde vrees misschien, want de tegenstand is fel. NVA bijvoorbeeld ziet een soepelere wetgeving helemaal niet zitten. Ceysens “Ik weet dat de materie gevoelig ligt omdat we zo lang hebben moeten ijveren voor Nederlandstalig

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Nederlands | English

la K.U.Leuven en bref | die K.U.Leuven kurz gefasst | K.U.Leuven en breve
魯汶大学简介 | ルーヴァン・カトリック大学案内

Ontdek jezelf. Begin bij de wereld.

Ontdek de wereld, vooral in het Nederlands.

“Er wordt eigenlijk schabouwelijk lesgegeven”

zijn om ergens in Vlaanderen een alternatieve Nederlandstalige opleiding te hebben, in plaats van ergens in dezelfde provincie.”

Ook voor sp.a leek vorig jaar gevonden te zijn voor een flexibelere wetgeving, maar Open VLD kon volgens Ceysens toen haar slag niet thuishalen omdat minister Frank Vandenbroucke, toen bevoegd voor Onderwijs, teveel getalmd zou hebben, uit vrees dat hij anders de meerderheid in de Vlaamse regering zou verliezen. Geen onge-

onderwijs, maar dat mag niet betekenen dat we ons zouden opsluiten in ons eigen taaltje.”

DOORBRAAK

Na de Vlaamse verkiezingen is het politieke debat rond de taalproblematiek wat stilgevallen, maar Open VLD lijkt in een recent incident een opening te zien om het punt weer op de agenda te brengen. “De Provinciale Hogeschool Limburg heeft een klacht ontvangen van de vaste commissie voor taaltoezicht we-

Buddytekort in Leuvense scholen

Studenten in de lerarenopleiding (SLO) kunnen sinds enkele jaren een deel van hun stage vervangen door het individueel begeleiden van maatschappelijk kwetsbare jongeren. Dit semester kampt het zogenaamde buddyproject echter met een groot tekort aan buddy's.

ELISABETH VANDERVEKEN |

Het Leuvense buddyproject voorziet sinds 2007 naschoolse begeleiding voor jongeren die nood hebben aan extra ondersteuning. Studenten van Groep T, de Katholieke Hogeschool Leuven en de K.U.Leuven kunnen in het kader van hun lerarenopleiding buddy zijn van een Leuvense leerling. Heleen Schoenmakers, Sofie Houben en Monica van den Bemt zijn studenten van de Specifieke Lerarenopleiding (SLO) aan onze universiteit. Zij begeleiden een jaar lang een leerling bij zijn of haar studie en vertellen met veel plezier over hun buddykindjes.

Kindjes kunnen we ze niet echt meer noemen: Heleen en Sofie begeleiden leerlingen uit de eerste graad van het secundair onderwijs (S.O.) in Leuvense scholen. Monica doet aan huiswerkbegeleiding binnen een

wijkproject in de gemeente Bilzen. “Elke student moet binnen de SLO een aantal stageverbreedende activiteiten uitvoeren: een excursie organiseren, deelnemen aan een klas-senraad, of iets dergelijk. Buddy zijn vangt dit onderdeel van de stage,” legt Sofie uit.

KANSEN

Het project is in het leven geroepen om maatschappelijk kwetsbare jongeren meer kansen te geven in het onderwijs. Vaak starten zij bij de aanvang van het secundair al in de B-klas, wat meteen heel wat mogelijkheden uitsluit in de toekomst (het eerste jaar van het S.O. bestaat

uit de A-klas en de B-klas; de A-klas bereidt in het algemeen voor op ASO, KSO en TSO, de B-klas op het BSO). Sofie: “De leerlingen die wij begeleiden hebben het in de lagere school moeilijk gehad. De bedoeling is om hen te laten overgaan van de B-klas naar de A-klas.” Monica begeleidt een leerling uit het zesde leerjaar: “Ik moet haar voorbereiden op de overgang naar het secundair onderwijs.”

Heleen, Monica en Sofie zijn erg enthousiast over het contact met de leerlingen. Ze merken ook dat de leerlingen blij zijn met hun komst. Over de organisatie zijn de studenten echter heel wat kritischer. Vanuit de SLO kwam er naar verluidt te weinig informatie over het project. Studenten die zich voor dit project engageren moeten alles zelf uitzoeken, en dat vinden de buddy's erg jammer. Bovendien steunen sommige stagebegeleiders het project niet, omdat studenten in hun ogen te

weinig met hun vakgebied bezig zijn als buddy. “We snappen niet goed waarom niet meer mensen binnen de SLO zich achter dit project scharen. Uiteindelijk ga je, als je later voor de klas staat, altijd wel een buddyleerling in de klas hebben. In die zin vind ik dat dit project echt wel een meerwaarde biedt voor een toekomstige leerkracht,” zegt Heleen.

CRISIS

Dat er een probleem is met de informatiedoorstroming naar de studenten van de K.U. Leuven, bevestigt ook Veronique De Keyser, verantwoordelijke voor het buddyproject binnen de SLO: “Het probleem is dat het buddyproject niet structureel ingebouwd is in het curriculum van de SLO, wat wel het geval is bij de lerarenopleiding van de hogescholen. Dit brengt een aantal problemen met zich mee. Studenten mogen zelf kiezen voor dit type stage en moeten dan op zeer korte tijd geïnformeerd worden. Vorig semester waren er 31 buddy's actief, nu hebben we er nog maar zeven. Het is momenteel crisis in buddyland.”

“Vorig jaar hadden we eenendertig buddy's, nu nog maar zeven”

StuVo's, et alors?

Een nieuw decreet voor het hoger onderwijs zit er aan te komen en zoals altijd betekent dit dat er een aantal verschuivingen in de interne organisatie zitten aan te komen. Vooral de sociale voorzieningen voor het hoger onderwijs zouden deze keer moeten nadenken over een nieuwe vorm van organisatie.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Sociale voorzieningen (SoVo's), of ook Studentenvoorzieningen (StuVo's), zijn overal aanwezig aan de universiteit. Zo maakt de dienst studieadvies, de studentenhuisvestingdienst en zelfs het Medisch en Psychotherapeutisch centrum deel uit van de sociale voorzieningen van de alma mater. Aan de K.U.Leuven zijn die SoVo's ingekapseld in de structuur van de universiteit zelf. Andere universiteiten in Vlaanderen hebben een gelijkaardig systeem, ook al legt elke universiteit daarin haar eigen accenten. Het financieringsdecreet zou echter een uniform systeem opleggen aan zowel de universiteiten als de hogescholen, en die laatsten hebben vooralsnog een volledig verschillend systeem.

De sociale voorzieningen van de hogescholen maken immers geen deel uit van de onderwijsinstelling zelf, maar zijn integendeel nagenoeg volledig autonoom doordat het beheer van de financiële middelen in handen is van apart opgerichte vzw's. Dit zogenaamde vzw-model heeft als voornaamste voordeel dat de strikte scheiding tussen instelling en sociale voorzieningen de onafhankelijkheid van de beslissingen garandeert. Zo zou de raad van bestuur van de hogescholen geen maatregelen kunnen intrekken omdat ze het geld in andere projecten wil investeren. Bovendien zijn de vzw's paritair samengesteld uit studenten en andere leden. Dit garandeert de inspraak en de impact van de studenten.

Het grootste nadeel van het vzw-model is echter de beperkte slagkracht — en dan vooral op financieel vlak — waarmee de vzw's te kampen hebben. Die slagkracht vind je dan wel weer terug in het geïntegreerde model dat gangbaar is aan de universiteiten. Daar hebben de sociale voorzieningen immers de volledige instelling achter zich, wat de verwezenlijking van grotere projecten zoals bijvoorbeeld de oprichting van studentenresidenties mogelijk maakt.

STANDPUNT

“Hoewel er nog niets officieel is, lijkt het geïntegreerde model de bovenhand te halen in het debat” weet Alexander Dewaele, studentenlid van de raad voor studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven. Dat geïntegreerde model zou wel aangepast worden, zodat de voordelen van het vzw-model er ook in geïntegreerd zouden worden. “Op dit moment houdt de K.U.Leuven immers wel genoeg rekening met de inbreng van de studenten, maar op zich is er niets dat deze situatie garandeert. Nu het debat open ligt, is het logisch dat LOKO, (*de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie, red.*), als studentenraad zal pleiten voor meer garantie op medebestuur.”

Voor de studenten over heel Vlaanderen wordt het standpunt opgesteld door de Vlaamse Vereniging van Studenten. Zij willen ook voor de studenten het beste van twee werelden combineren door het huidige voorstel, dat neigt naar het geïntegreerde model, te verbeteren met de garanties van het vzw-model. Julie de Fraeye, voorzitter van VVS vertelt: “Wij vertegenwoordigen zowel de universiteiten als de hogescholen, en het is logisch dat iedereen voor zijn eigen model pleit. Wij hebben nu de verschillende systemen naast elkaar gelegd en we hebben punten opgesteld die zeker aanwezig moeten zijn in het toekomstige model. Dat zijn enerzijds de paritaire samenstelling van de organen en anderzijds de garantie op autonomie van de beslissingen, zowel op inhoudelijk als financieel vlak.”

Een zelfde houding is merkbaar aan de hogescholen, zij het dan met iets meer voorbehoud. De studentenvertegenwoordigers zijn immers niet principieel tegen de integratie gekant, maar willen vooral de garantie op vertegenwoordiging behouden. Zo vindt Bernd Van Papegem, voorzitter van de studentenraad Groep T, dat het vzw-model perfect werkt voor Industria. Alternatieve routes worden niet op voorhand afgeslagen, “maar zolang er geen concrete voorstellen zijn waarmee de studentenraad akkoord kan gaan zal Groep T blijven pleiten voor het vzw-model.”

EEND

Hoe het met de onderlinge verhouding tussen de studentenvoorziening van de verschillende onderwijsinstellingen na het financieringsdecreet zal zitten moet echter nog blijken. Een van de problemen is tegenwoordig dat door de vorming van de associaties sommige instellingen buiten de samenwerkingsverbanden vallen of alleszins de vreemde eend in de bijt zijn. Zo is er bijvoorbeeld de associatie Antwerpen waar er tussen de hogescholen en de universiteit een redelijk groot samenwerkingsverband is. Tussen al die Antwerpse hogescholen zit echter ook de Lessius hogeschool. Die hogeschool zit in de Leuvense associatie en kan bijgevolg in mindere mate op solidariteit met de andere onderwijsinstellingen van Antwerpen rekenen. “de situatie in antwerpen is echt niet aanvaardbaar. Hier moet dringend iets aan gedaan worden. We moeten toch pleiten voor gelijke behandeling voor elke student”, vertelt Alexander. “In Gent doet zich trouwens ook een gelijkaardige situatie voor”

“Op termijn is het wel de bedoeling dat er meer samenwerking is tussen de verschillende hogescholen en de universiteit, maar die zal er waarschijnlijk pas komen nadat de wetgeving tot stand is gekomen,” alweer Alexander.

krijgen nu eenmaal niet graag een test.”

Ook Ceysens klaagt de hypocrisie aan die heerst in het hoger onderwijs. “Een groot deel van de handboeken zijn in het Engels, in de meeste opleidingen is het vakjargon doorspekt met Engelse termen en wordt er geciteerd in het Engels. Maar toch moeten de docenten in het Nederlands onderwijzen. Daardoor wordt er momenteel soms echt schabouwelijk lesgegeven.”

TE GOEDKOOP

Thijs ziet geen probleem in de huidige taalregeling voor de internationale uitstraling. “Waarschijnlijk is de taalregeling niet de belangrijkste factor in de internationalisering. Om een voorbeeld te geven: studenten uit de Verenigde Staten bijvoorbeeld komen niet naar hier omdat het hier zo goedkoop is. Voor hen staat prijs gelijk aan kwaliteit.”

Bart De Moor, vicerector Internationalisering, gaat akkoord met de vraag naar meer flexibiliteit, zolang die flexibiliteit geen kwaliteitsverlies betekent. “De wetgeving rond de onderwijstaal is erg ondoorzichtig, alleen al daarom mag er eens grondig in opgeruimd worden. Ook in het buitenland is men zich bewust van de taalperikelen, en wanneer gevraagd wordt naar de taal waarin gedoceerd wordt, moeten we hen ook een bijzonder lange uitleg geven. Dat geldt evenwel niet voor de onderzoekstaal, die is zonder voorbehoud het Engels.”

“Wanneer ik spreek over een kwaliteitsgarantie heb ik het vooral over de docenten, die niet altijd even bedreven zijn in het Engels. Het standpunt van LOKO hebben wij ontvangen, maar sinds het aantreden van rector Waer is het debat daarover nog niet heropend. Ik geef toe dat daar kritisch over nagedacht wordt.”

Het standpunt over een flexibeler wetgeving wordt gedeeld door de andere Vlaamse universiteiten. De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) lijkt het eens te zijn met de mening dat de *tienprocentregel* voor bacheloropleidingen opgetrokken mag worden tot een goede dertig procent. “We willen tenslotte geen excessen zoals in Nederland, waar men met trots aankondigt dat een opleiding Nederlandse literatuur voortaan ook in het Nederlands zal worden gegeven,” aldus De Moor.

LAURENS CERULUS

gens een inbreuk op de bestuurstaal. Zij afficheren hun opleiding in het Engels in plaats van in het Nederlands. De provinciale hogeschool is trouwens niet van plan haar affiche te veranderen, terwijl er in Limburg een coalitie van CD&V, sp.a en Open VLD aan de macht is. Dat opent perspectieven voor een mogelijke doorbraak,” aldus Ceysens.

Aan de eigen universiteit ligt het debat bij de studentenkringen voorlopig volledig stil. LOKO heeft vorig jaar wel standpunten opgesteld, maar daar lijkt niets mee te worden gedaan. Thijs Van Den Brande, lid van de Onderwijsraad vanuit LOKO, herinnert zich vaag nog iets over de nota. “LOKO vond bijvoorbeeld dat docenten zouden moeten getest worden op hun taalkennis als ze in een andere taal lesgeven. Wanneer ze falen op die test zouden ze moeten bijscholen aan het ILT. We hebben die standpunten wel overgebracht aan de universiteit, maar voorlopig lijkt er nog niet veel mee te worden gedaan. Begrijpelijk wel, want professoren

PERSFOTO

Onder Professoren | Geert Buelens

“WAAR MAAKT GIJ U DRUK

There's something rotten in the state of media. Lezersaantallen gaan in vrije val, redacties worden gedecimeerd en de invloed van PR neemt zienderogen toe. Volgens sommigen is het beroep van journalist met uitsterven bedreigd. Stof genoeg voor een discussie, maar de media bleven akelig stil. Tot Geert Buelens de knuppel in het hoenderhok gooide met een essay waarin net die problemen worden aangekaart. Een gesprek over businessmodellen, wereldnieuws in Limburg en vooral: de toekomst van de media.

MICHEL LEEN |

Veto: Was er een concrete aanleiding voor “Tot de vierde macht”?

Geert Buelens: «Veel van wat ik aanhaal, komt uit oudere columns en notities. Maar toen de crisis bij *De Morgen* uitbarstte, heb ik *Flat Earth News* van journalist Nick Davies gelezen. Hij kaart een aantal ernstige problemen aan waar de mediawereld mee kampt. Toen vroeg ik me af: waarom hoor ik daar nooit iets over van Vlaamse journalisten? Vandaar de term media-omerta: “De vuile was wordt niet buitengehangen!” Er is simpelweg geen instantie die kritisch naar de media kijkt. Voor een machtig fenomeen als de media is dat problematisch.»

Veto: Er lijkt niet veel animo te zijn voor veranderingen.

Buelens: «Het zit er dik in dat er niks zal veranderen. Maar de ban is nu gebroken: ik zit hier nu bijvoorbeeld met jullie de toestand te bespreken, ik krijg ook veel uitnodigingen voor debatten en lezingen. Er is toch een klimaat ontstaan waarin discussie mogelijk wordt. Misschien blijft alles na het debat bij het oude, dat zullen we moeten zien.»

Veto: Een week na het verschijnen van uw essay barstte de zaak Ronald Janssen los en was het weer alle hens aan dek.

Buelens: «Inderdaad. Het is logisch dat *Het Belang van Limburg* dan met een groot offensief komt: er is maar zelden wereldnieuws in Limburg. Toch was er meteen de discussie tussen *De Morgen* en *Het Laatste Nieuws* over de manier waarop er over die feiten bericht werd. Deels ging het over ‘de pot verwijt de ketel’ maar er werd wel geëxpliciteerd welke redactionele beslissingen aan bepaalde artikels voorafgaan. Het debat is aangezwengeld. Het feit dat er eindelijk over gesproken wordt, is een belangrijke verandering.»

Veto: Toch grijpen media het debat ook aan om elkaar te stigmatiseren. *Het Laatste Nieuws* is wel erg vaak de gebeten hond. Terecht?

Buelens: «Mja, wat *Het Laatste Nieuws* de afgelopen zomer heeft geschreven in verband met de zelfmoord van Yasmine was er ver over.

Er is een grens verlegd die niet verlegd had mogen worden. Ze hebben voor de ogen van het Vlaamse publiek een karaktermoord gepleegd. Zoiets doe je toch niet? Er is terecht heel wat kritiek op gekomen. Er circuleerde in die tijd bij *Het Laatste Nieuws* een mail met felicitaties, want dat stuk had veel extra lezers opgeleverd. Dan liggen de kaarten op tafel, hé. Ik vraag me af hoe de mensen na zulke stukken ‘s avonds in slaap raken.»

LINKS?

Veto: Intussen hoor je weleens beweren dat de pers in Vlaanderen te zeer gehecht geraakt is aan een links gedachtegoed. Zelf alludeert u ook op het overwegend sociaaldemocratische profiel van de journalist.

Buelens: «Ik heb er meteen bijgezegd dat ik hetzelfde profiel heb; voor relatief weinig stemmen in het debat geldt dat niet. Er zijn verhoudingsgewijs weinig rechtse opiniemakers. Er bestaan cijfers over de politieke kleur van de Vlaamse journalisten. Je ziet effectief dat ze linkser stemmen dan de burgers. Dat onevenwicht hoeft geen probleem te zijn. De verantwoordelijkheid van de journalist blijft: zorgen voor een objectieve verslaggeving. Sommigen maken gewag van een ‘regimepers’ maar als die in Vlaanderen al heeft bestaan, was ze paars: erg liberaal getint dus. Dat ligt ook voor de hand. Mediamensen werken in een sterk liberaal, concurrentieel mediabestel. Geen enkele krant in België is links, en *De Morgen* al helemaal niet. Er werken een aantal zeer linkse mensen, dat is waar. Maar als je ziet welke onderwerpen zij belangrijk vinden en op welke manier deze gebracht worden. Als je dat links noemt, weet ik niet meer wat links betekent.»

VRT

Veto: We moeten het ook over de rol van de VRT hebben. Die wordt door de staat gefinancierd en is steeds meer online actief. Oneerlijke concurrentie?

Buelens: «In zekere zin wel. Krantensites zullen in de toekomst opnieuw betalend worden. Op termijn is dat een van de weinige manieren

“Geen enkele krant in België is links”

die zullen overblijven om het businessmodel van de kranten overeind te houden. Lezen jullie nog kranten op papier? Er is een idee gegroeid dat nieuws gratis moet zijn, maar je moet ergens geld vandaan halen om je redactie te betalen. Je ziet dat ook in de muzikindustrie: op een goeie dag stort je business in door een gebrek aan inkomsten. De kranten meenden veel geld te halen uit internetadvertenties, maar dat valt tegen. Het is tekenend voor de geldnood, als je moet toestaan dat de adverteerders je hele homepage opeten. Zelfs als je ervan uitgaat dat die inkomsten wel weer zullen stijgen wanneer de conjunctuur zich herstelt, is het maar de vraag of dat voldoende zal zijn.»

«Bij de VRT is een tussenoplossing nodig, want die mag uiteraard geen geld vragen voor de toegang tot zijn website. Misschien moeten ze de hoeveelheid nieuws beperken, en duiding overlaten aan andere websites. Maar op de televisie behoort duiding bij hun opdracht. Mag *Ter Zake* dan niet meer online te bekijken zijn? Voor het probleem van de concurrentie met de commerciële media heb ik dus ook geen toveroplossing. Dat debat moet in de toekomst echt wel gevoerd worden.»

Veto: Ziet u de journalistiek echt uitsterven?

Buelens: «Er zal altijd behoefte zijn aan professionele nieuwsgaring. Er zijn nu eenmaal thema's waar een *hobbyburger* zich niet zomaar kan inwerken. Het gevaar bestaat wel dat betaalbare media verdwijnen. Als het businessmodel instort, wordt nieuws veel duurder en wordt het een eliteproduct. Vanuit democratisch standpunt is dat een probleem. Wie geen geld heeft voor degelijk nieuws, wordt blootgesteld aan echte trash, gefabriceerd en gemanipuleerd door PR-bedrijven of partijen. Hoe dat eruitziet, zie je nu al op de homepages van veel kranten. Volslagen trivialiteiten, maar ook belangrijke feiten worden vaak zonder *fact check* online gegooid. De journalistieke reflex ontbreekt om die berichten op hun juistheid te controleren. In de papieren kranten is de situatie minder dramatisch. Vooral in de weekendkranten is nog plaats voor diepgravende reportages en analyses. Maar toch: er moet constant ‘nieuws’ zijn, en daar speelt de PR handig op

in.»

«Het moet ook met steeds minder mensen en dat merk je. Er zijn in de wereld tachtig landen waar geen enkel internationaal persbureau werkt. Behalve als er iets ergs gebeurt, zoals bij de aardbeving in Haïti: dan trekt de hele karavaan daarheen. Wat is de meerwaarde van het feit dat er daar zeven Vlaamse journalisten elkaar in de weg lopen? Je hoort vaak dat internationaal nieuws zo duur is. Wel, vraag je dan eens af welke meerwaarde onze journalisten kunnen brengen ten opzichte van de internationale pers, die daar toch ook zit? Richt je dan op de zaken die de grote *news agencies* niet brengen! Dat doen ze niet. Integendeel, ze gaan op hetzelfde kluitje zitten.»

ROTTE VIS

Veto: De illustraties bij uw essay logen er niet om: een vis, ingepakt in een oude krant, met de slogan “there's something rotten in the state of media.”

Buelens: «Die illustraties heb ik niet gekozen. Je kunt ze ook anders lezen: “de gazet, die gebruiken de mensen als goedkoop pakpapier. *Buelens, jong, waar maakt gij u eigenlijk druk over?*” Ik denk dus niet dat de media helemaal rot zijn. Wel denk ik dat de fundamenten van het mediabestel zijn aangetast door commercialisering, ook omdat hun businessmodel onder druk staat.»

«Er is ook de digitalisering. Daar wordt in

JOACHIM BECKERS

Wie?

Geert Buelens (°1971) studeerde Germaanse Talen in Antwerpen en Brussel. Op dit ogenblik doceert hij Moderne Nederlandse Letterkunde in Utrecht. Media hebben hem steeds gefascineerd. In december 2009 puurde hij uit zijn mediakritische bedenkingen het vierdelige essay “Tot de Vierde Macht,” dat in *De Standaard* verscheen. In dat essay stelt hij het gebrek aan zelfkritiek in de media aan de kaak, de zogenaamde “media-omerta.”

OVER?"

JOACHIM BECKERS

Vlaanderen weinig mee geëxperimenteerd, op *De Werktitel* na. Die website vloeit rechtstreeks voort uit de ontslagronde bij *De Morgen* van 2009. Vergeet niet dat die mensen daar een trauma aan overgehouden hebben. Stel je voor: de krant met de grootste morele pretentie in Vlaanderen, gooit net die mensen buiten die de belangen van de werknemers verdedigen. Zoiets is onvergeeflijk, punt. Vanuit die situatie hebben een aantal mensen een alternatief ontworpen. Zonder degelijke financiering kunnen ze niet concurreren met de gevestigde media. Als ze uit de commerciële sfeer willen blijven, zouden ze bij de staat subsidie kunnen aanvragen. Een overheid met geld voor films en kunsten, kan ook de pers subsidiëren.»

IVAN, SIEGFRIED EN BRITNEY

Veto: *Gaat de discussie over de hoofden van de mensen heen?*

Buelens: «Integendeel: ik denk dat de kijker wordt onderschat. Er zijn in Vlaanderen nog nooit zoveel hoogopgeleiden geweest, maar die komen op geen enkele zender aan hun trekken. Een programma als 'Ter Zake' kun je toch geen televisie voor hoogopgeleiden noemen? Ivan De Vadder is een van de grote probleemfiguren omdat hij zich steeds baseert op wat de kijker volgens hem wil zien.»

Veto: *Toch zegt ook Siegfried Bracke dat het vroeger hoegenaamd niet beter was.*

Buelens: «Bracke is een van de laatste oudstrijders die de gepolitiseerde BRT nog hebben meegemaakt. Interviews met politici moesten als het ware gemonteerd worden in verhouding met hun verkiezingsresultaten. Die oorlog is al lang voorbij. Er is nu een nieuwe strijd bezig, maar die weigeren figuren als Bracke en De Vadder te voeren. Het is toch hallucinant dat Jef Lambrecht in zijn afscheidsinterviews aankaart dat er op de redactie nooit wordt gedebatteerd over de vraag waar ze mee bezig zijn? Dát bedoelde ik met media-omertà. Ze gaan ervan uit dat ze goed bezig zijn, zolang de kijkcijfers niet dalen. *Ten million flies can't be wrong: eat more shit. Of course they can be wrong!* Ik denk dat het moment rijp is om een stap terug te zetten, een stap richting inhoud.»

Veto: *Ook als dat kijkers of lezers kost?*

Buelens: «Zou het niet kunnen dat ze er kijkers mee winnen? Volgens mij hebben er heel wat mensen afgehaakt, omdat ze dachten: gasten, er zijn wel belangrijker dingen te brengen dan Britney Spears.»

Water tegen de kater

Vanmorgen werden we wakker zonder gsm, naast een niet onaardige filosoof en met het gevoel alsof iemand in ons hoofd duchtig in de weer was geweest met een cirkelzaag. Het overkomt menig student wel eens, en het lijkt allemaal relatief onschuldig. Maar wanneer wordt alcohol echt een probleem?

EEN ZORGWEKKENDE ZUIPSCHUIT |

In ons geval valt dat wel mee, denken we. De zelftest van de Wereldgezondheidsorganisatie op www.hoeveelsteveel.be plaatst ons in de categorie van 'toenemend risico'. De website voorziet meteen een aantal tips om ons leven te beteren. Zo raadt men de roekeloze drinker aan om enkel te drinken wanneer hij zich goed voelt, en drukt men hem op het hart dat water nog altijd de beste dorstlesser is. Ieder glas alcohol afwisselen met een glas water of frisdrank — een door ons beproefde methode — kan de schade beperken. En ook een vette maaltijd voor de zuippartij kan wonderen doen.

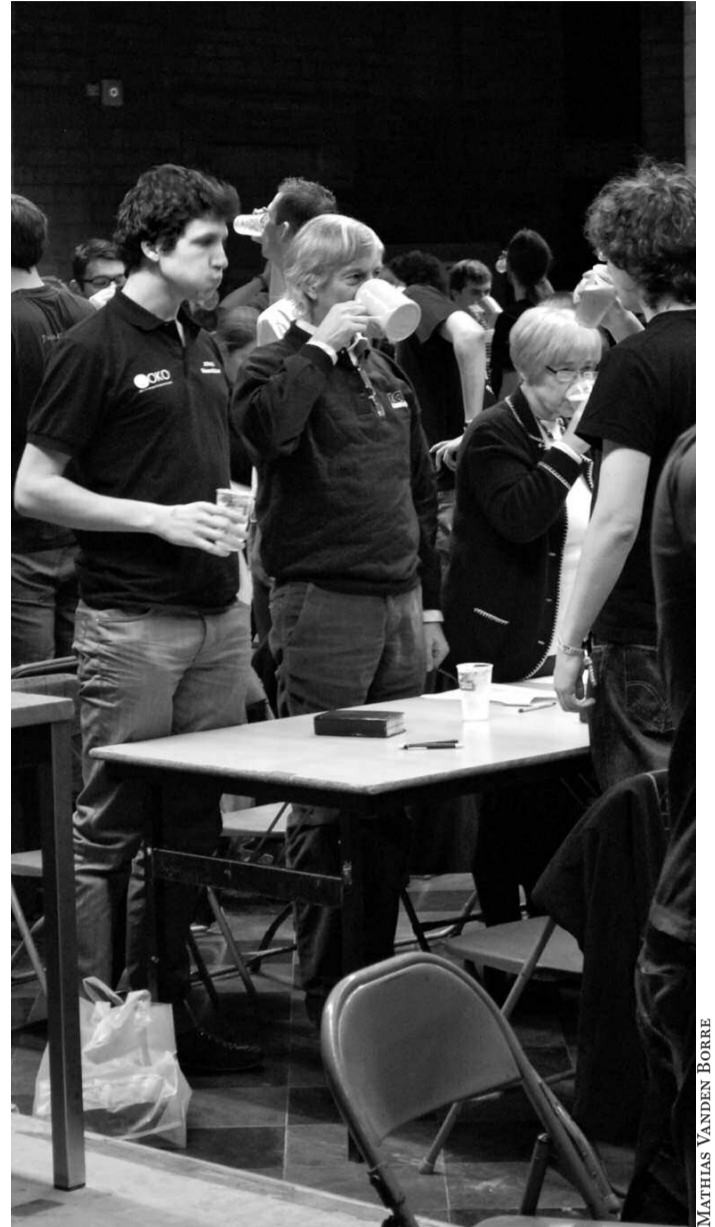
Een kleine rondvraag op de redactie toont aan dat ons risicogedrag klein bier is vergeleken met dat van heel wat andere leeglopers die wekelijks uw lijfblad voorzien van inhoud. Geen wonder dus dat de preventiecampagne van de Leuvense stedelijke preventiedienst en de preventiewerking van vzw CGG-VBO zich dit jaar richt tot de Leuvense studenten. Concreet bestaat de campagne uit twee delen. Enerzijds plaatsen de websites van de verschillende Leuvense onderwijsinstellingen een link naar de hierboven beschreven zelftest alcohol. Op die manier wil men studenten laten stilstaan bij hun eigen alcoholgebruik. De zelftest zal gedurende twee maanden op de websites zichtbaar zijn. Anderzijds wil men in samenwerking met LOKO het drinken van gratis water in de verschillende Leuvense fakbars promoten.

ERVARING

“Men vond het tijd voor een campagne die zich in de eerste plaats richt tot studenten omdat zij toch een beetje een risicogroep vormen,” vertelt Joaquin Christiaens, kringencoördinator van LOKO. “Het zou pedagogisch beter verantwoord zijn om alternatieven te promoten dan om enkel te verkondigen dat alcohol slecht is. Een dergelijke ontraderende aanpak is enkel efficiënt op korte termijn. De student denkt dan even 'oei!' maar drinkt al snel weer evenveel als voorheen.” Daarom werd er dus voor geopteerd om de campagne te focussen op het gratis water. “Water drinken is gewoon beter en je vindt op die manier ook de weg naar huis gemakkelijker terug,” aldus de duidelijk uit ervaring sprekende Joaquin.

Als slogan werd gekozen voor 'SCH₂OL!', nadat de eerder geselecteerde slogan 'Have a sh₂ot' werd afgewezen door de stad wegens al te Engels. De slogan zal verschijnen op borden in de verschillende fakbars en er zullen bijvoorbeeld bidons met water op de toog gezet worden, zodat studenten zelf water kunnen tappen. “We willen de drempel verlagen en het water drinken toegankelijk maken,” zo zegt Joaquin nog.

Leen Jannes, voorzitter van Fakbar Letteren, geeft aan dat er

MATHIAS VANDEN BORRE

Alcoholmisbruik is een wijdverspreid fenomeen.

nog verder nagedacht wordt over de concrete invulling van de actie. “Niet iedereen weet dat hier gratis kraantjeswater te verkrijgen is. We zullen dit dus uitdrukkelijk afficheren zodat we ook mensen bereiken die hier niet vaak komen. Onze vaste klanten zijn er uiteraard wel van op de hoogte, er wordt veel gebruik gemaakt van de mogelijkheid om gratis water te drinken. De tappers bieden ook regelmatig spontaan een glas water aan wanneer ze zien dat bepaalde klanten te diep in het glas hebben gekeken.”

Vol is vol

“Er is een privé-feestje, u draagt de verkeerde schoenen en de zaal is vol.” Verbouwereerd draait de betreffende Pakistaan zich om en ziet even later blanke boys met dezelfde sneakers als hij de tent binnengaan. Ziehier het clichébeeld van het portierbeleid. Worden allochtonen nog steeds de toegang tot cafés ontzegd? Echt?

MARTIJN SMIERS |

“Het is niet stelselmatig, maar het probleem is er nog steeds,” zegt Caroline Nijs, adviseur bij Pangaea, het ontmoetingscentrum voor de Leuvense internationale student. “We horen dat portiers soms aan buitenlanders om hun legitimatie vragen, terwijl alleen de politie dit mag doen. Ook worden er quota gebruikt, zodat men tegen geweigerde gekleurde bezoekers kan zeggen: ‘Kijk, wij discrimineren niet, want er zijn al tien Afrikanen.’ Sinds enkele jaren is er een Leuvense portiersvergunning bovenop de nationale vergunning. Zo kunnen portiers makkelijker Leuven worden ‘uitgezet’ als ze in overtreding zijn. Ook moeten portiers een logboek bijhouden. Leuven schepen van Diversiteit Mohamed Ridouani (sp.a) laat weten dat “bij herhaaldelijk aangetoonde discriminatie en overlast in het uiterste geval kan worden overgegaan tot de sluiting van een café.”

Discriminatie komt pas aan het licht als de geweigerde bezoeker een klacht indient. “Er is echter veel schroom om een klacht in te dienen. Zelf won ik pas na jaren het vertrouwen van de studenten en hoorde ik de verhalen. Iemand zei me ooit dat elke melding een geschenk uit de hemel is.” Feitelijk is horecadiiscriminatie dus bijna onmogelijk te meten. Niet elke klacht wordt overigens gegrond verklaard. Nijs: “Wij zijn ook niet blind. Soms roept men ‘discriminatie’ bij misverstanden, dronkenschap of wangedrag.”

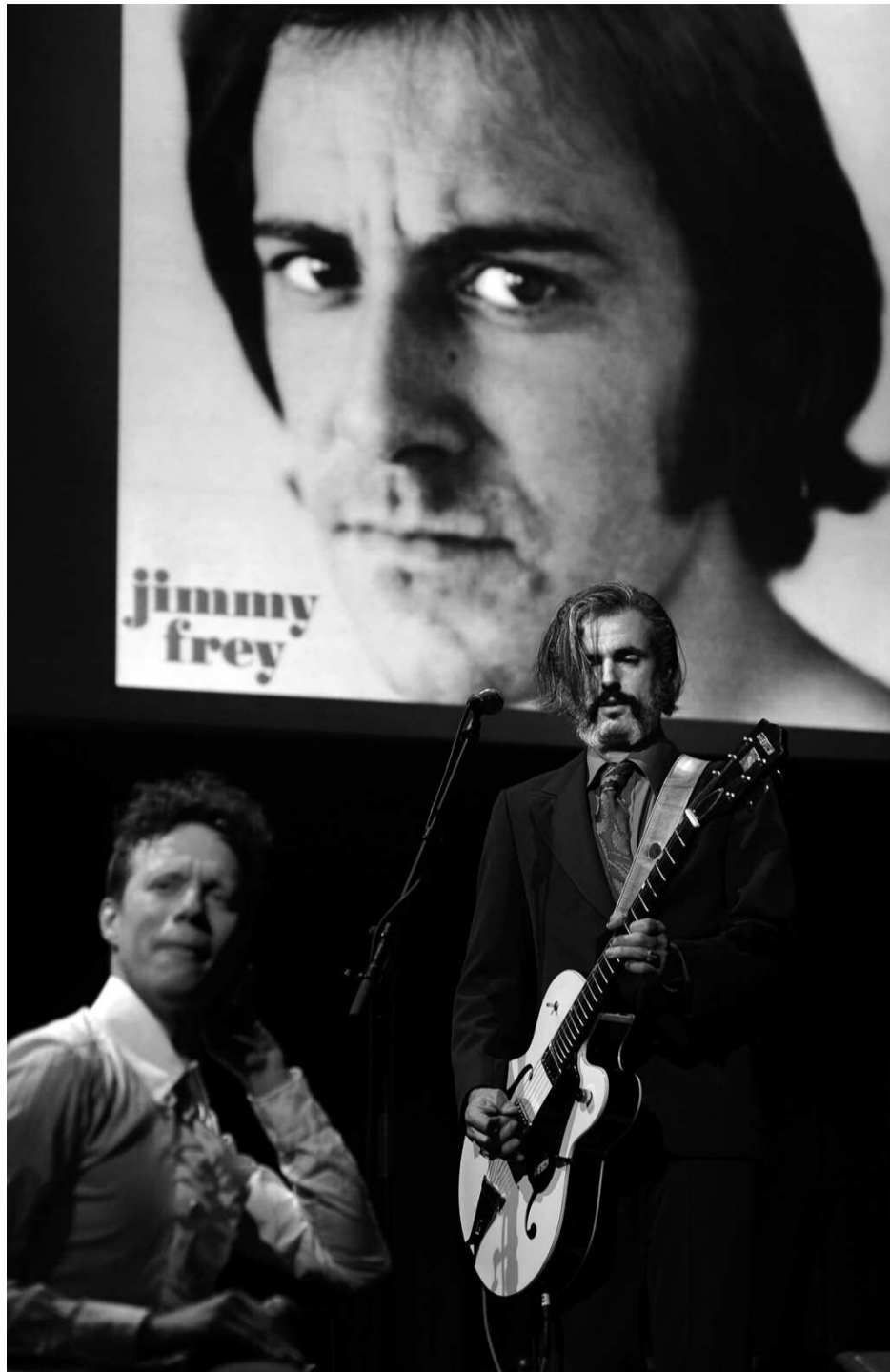
In januari 2009 werd een Leuven Meldpunt Discriminatie

opgericht. Hier liepen tot oktober slechts acht meldingen over discriminatie in de horeca binnen. “Er is onwetendheid over het Meldpunt en ook gewinning aan de situatie. Uit informele gesprekken merkten we dat het probleem er nog steeds was,” vertelt Lies Van Cleynebreugel van het Meldpunt. Daarom werd eind oktober met een persconferentie een sensibiliseringscampagne gestart. Er werden onder andere bierviltjes met cartoons gedrukt. Die raakten al snel op. De campagne wees niet alleen op het discriminatieverbod voor uitbaters en portiers, maar ook op de gedragsregels voor bezoekers.

Volgens Evert Thys, secretaris van de vzw Oude Markt, heeft de campagne effect. “Ik zie minder ‘actie’. Er wordt sneller en professioneler opgetreden. Woordkeuze en houding van de portiers speelt ook een rol. Weigeringen zijn ook niet tegen allochtonen, maar op basis van algemene gedragsregels. Hierdoor zijn de allochtonen minder geagiteerd.” Zijn er ook geen klachten meer? “Het aantal klachten is relatief gering, terwijl er juist meer aandacht voor de problematiek is.” Het Meldpunt bevestigt een daling van het aantal meldingen.

Sinds begin 2004 bestaat het horecaoverleg al, maar het was stilgevallen omdat het toenmalige Meldpunt Racisme te weinig mankracht had. Nu komen alle betrokkenen weer viermaal per jaar samen. Thys vertelt dat de portiers mede vragende partij voor dit overleg waren. “Samenwerking helpt altijd. Zelf zit ik ook in een vzw met 45 cafés en 45 meningen.” Volgens Nijs “worden er stappen gezet. Hoewel horeca slechts één domein is waar discriminatie voorkomt, blijft het wel zinvol om alert te zijn. De mentaliteit verandert langzaam.” Het overleg is dan ook blijvend en de campagne krijgt in september een herlancering.

Het Meldpunt Discriminatie is te bereiken op 016 27 26 00, via meldpunt.discriminatie@leuven.be en op facebook.

STEPHANIE VERBEKE

STEPHANIE VERBEKE

Vergeeten verhalen

Kent u de dromen van uw naasten? En weet u waarin uw buurman troost vindt? Kleine dingetjes waarbij we doorgaans niet stilstaan, maar die in het theaterstuk 'Naast' het onderwerp vormen. Het werd een experimenteel muziektheater dat onderzocht hoe je het best oral history op de planken kan brengen. Of dat gelukt is, is nog maar de vraag.

ZOË SCHREURS |

'Deel je levenskennis eens met de wereld': een idee dat jonge, door het leven gechoqueerde meisjes wel vaker krijgen. Zo moet het ook bij Sara Vertongen gegaan zijn toen ze een verdoemd cassettebandje met daarop de stem van haar overleden vader beluisterde. Het deed haar denken aan kleine, onbetekenende verhalen van al even onbetekenende mensen. Verhaaltjes die gedoemd zijn om vergeten te worden, om stilletjes weg te glijden uit het collectieve en persoonlijke geheugen. Dat is de tragedie van het bestaan.

Gesprekken met slapende mensen, foto's in huizen van vreemden

BLIND

Dus besloot Sara er een muziektheater over te maken. Ondersteund door de muziek van Gerrit Valckenaers, vertelt deze jonge deerne in anderhalf uur niet alleen het verhaal van onbekende mensen, maar ook van de stad Leuven. Toegegeven, het is een mooi idee en een prachtig concept. Wat begint als een rustig verhaal bouwt langzaam op, tot je begint te denken dat de actrice zo zot als een achterdeur is geworden. En misschien is ze dat ook wel, de weg

kwijt, terwijl ze toch blind langs de straten kan wandelen.

Aan bushaltes houdt ze wachtdienst, waar ze gewillig wacht tot mensen met haar komen praten, haar hun diepste geheimen toefluisteren. Geheimen die ze dan nauwgezet opschrijft en archiveert, zodat er weer een verhaaltje minder verloren gaat. Uiteindelijk gaat het zelfs zo ver dat het hoofdpersonage in huizen wil inbreken om rond te kunnen snuffelen. Of om gesprekken te hebben met slapende mensen, om foto's te kunnen trekken van zichzelf in het huis van vreemden zodat ze als ze nadien nog eens door het familiealbum bladeren, zich afvragen van waar ze dat zonderlinge meisje alweer kenden.

KAKOFONIE

Het concept is helaas niet alles. Deze profete is misschien net iets te ijverig, net iets te overtuigd van haar missie de wereld te veranderen. Haar goedbedoelde enthousiasme maakt dat het allemaal te veel van het goede wordt. Al bij het binnenkomen gaf het op een archief gelijkend decor ons het idee dat dit net iets te experimenteel zou zijn. Een gevoel dat ons ook tijdens de voorstelling niet verliet. Zo werd de muziek voortgebracht door allerlei vreemde voorwerpen zoals fietswielen of staalplaten. Bewonderenswaardig, zoveel is zeker, maar vaak werden meerdere van deze alternatieve instrumenten samen bespeeld met elk nog een aparte melodie en een apart gevoel om over te brengen. Het leverde meer dan eens een regelrechte kakofonie van geluiden op.

Ook de zitplaatsen lieten wat te wensen over. Blijkbaar had men op minder toeschouwers gerekend, want de laatste aanwezigenden werden er langs alle kanten bijgeschoven. Hoe dan ook, of het nu gewoon ons pakkie an niet was, of dat het werkelijk nog wat verbetering kan gebruiken, laten we diplomatisch in het midden.

Naast (de verhalen die wij zijn) speelt nog tot 27 februari in de Brusselsestraat 69, op de bovenste verdieping van het Sint-Pietersziekenhuis in Leuven.

Kulturama op Valentijn

Valentijnszondag was niet alleen de dag van de romantiek, maar ook de laatste dag van het vierdaagse Leuvense cultuurfestival Kulturama. Dit festival is een samenwerking tussen de verschillende Leuvense cultuurhuizen en dat zorgde voor meer dan 150 activiteiten op 32 locaties in de stad.

Het festival is ondertussen aan zijn achtste editie toe. De infotoren op de Grote Markt wordt stilaan een oude bekende. Kulturama is een cultuurfestival in de brede zin van het woord: beeldende kunst, muziek, film, literatuur, circus, mediakunst en alle mogelijke meng- en tussenvormen passeerden de revue.

Wie in de aanloop naar Valentijn nog op zoek was naar een geliefde, kon *Tussen Pot en Pint* — naar de gelijknamige bestseller over twintig Leuvense volkcafés — zijn verleidingskunsten boven tafel halen. Elke dag stond een volkscafé in Leuven centraal. Op 14 februari was *De Vetten Os* aan de beurt, alwaar Likeur d'Amour geschonken werd. Er was ook de mogelijkheid om de vrouw of man van je dromen in vervoering te brengen met *de Mooiste Liefdesbrief*. In Bibliotheek Tweebronnen werd uit de inzendingen de mooiste brief voorgelezen door een bekend gezicht.

Wie zijn geliefde moet missen wegens een verre reis, Erasmusverblijf of een andere vorm van globetrotten kon gratis een postkaartportret laten maken in het blokkende-
cor van Kulturama 2010. Fotografie van

dienst: Marco Mertens, vanaf heden Stadsfotograaf van Leuven. Hij is de opvolger van Stadskok Jeroen Meus. Marco Mertens' tentoonstelling in Bibliotheek Tweebronnen werd omschreven als tovenarij. Voor de iets nuchterdere lezer: hij ging aan de slag met lichtgevende verf van het bedrijf Lumoza. Deze verf licht op als ze onder stroom staat. Van tien bekende Leuvenaars werd een lichtbeeld gemaakt. Burgemeester Tobback mocht uiteraard niet in het rijtje ontbreken.

Kulturama bood ook ruimte voor een *Carte Blanche*, zij het op muzikaal gebied. De accordeonist Tuur Florizone speelde samen met jazz-gitarist Philip Cathérine, Tricycle, het Ensemble Piacevole en de jazz-percussionist Chris Joris. Tuur Florizone werd bekend als componist van de film *Aanrijding in Moskou*.

Tot slot, liefde is ook lijden. In het museum M speelde *La Petite Bande* drie uitvoeringen van *Ariadne*. Deze vrouw hielp de Griekse held Theseus, tevens haar geliefde, ontsnappen uit het labyrint van de Minotaurus. De onverlaat vertrok echter zonder haar naar Athene. Ariadne pleegde zelfmoord. De componisten Monteverdi, Benda en Haydn zetten haar weeklacht om in muziek, *La Petite Bande* bracht hun composities tot leven.

(EV) |

Enkeltje Oriënt-Express

De oude Vikingen waren toffe kerels, dat staat buiten kijf. Absolute wereldtop in drie disciplines: oorlog voeren, ongebreidelde zuipen en muziek maken. Wat blijft daar vandaag van over? Weinig, zo vrezzen wij. In plaats van oorlog te voeren, reiken ze Nobelprijzen voor de vrede uit. Hijsen zonder grenzen is wreed moeilijk geworden door de exageré hoge alcoholprijzen. Muziek maken dragen de Scandinaven gelukkig nog steeds hoog in het vaandel.

GEERT JANSSEN & SARAH VAN PEE |

Dat werd afgelopen vrijdag in de Soetezaal van STUK bewezen door de Noor Lars Horntveth. In het kader van Kulturama kwam de man zijn tweede plaat *Kaleidoscopic* uit 2008 spelen, in de rug gesteund door strijkkwartet Kryptos en het klassieke ensemble Emanon. We beseffen: dat is veel informatie in één keer. Laat ons even enkele stappen terugspoelen.

Lars Horntveth richtte in 1994 met zijn broer Martin en een bende vrienden de jazzgroep Jaga Jazzist op. Na jaren aanmodderen klopte het succes in 2002 aan de deur toen de BBC hun plaat *A Livingroom Hush* als beste jazzalbum van het jaar bekroonde. Jaga, zoals we het gezelschap ook wel mogen aanspreken, laat zijn leden toe om in alle vrijheid tussen de bedrijven door hun eigen projecten en dromen na te jagen. Brein Lars gaat zich onder zijn eigen naam te buiten aan een ingenieuze mix van hedendaagse klassieke muziek en sprankelende pop. In 2004 debuteerde hij met de plaat *Pooka*, die in *Humo* als "prachtplaat" bejubeld werd.

POPFILTER

Vrijdag biste Horntveth met drie nummers uit die laatstgenoemde plaat. De hoofdmoot van de show was zoals gezegd *Kaleidoscopic*. Een epische plaat die een wervelwind van klassieke muziek door een popfilter jast en op smaak brengt met flardjes jazz en elektronica. Voor de uitvoering had Horntveth Belgische muzikanten gerekruteerd. Ze hadden op voorhand slechts één maal samen kunnen repeteren. Horntveth zit immers midden in een tour met moederschap Jaga

Jazzist.

De Belgische muzikanten in kwestie waren een eenmalige alliantie tussen strijkkwartet Kryptos en het ensemble Emanon. Kryptos werd in 2002 opgericht met als doel een landkaart te ontdekken waar de toekomst van de muziek op uitgeschetst is. Emanon — genoemd naar een nummer van de beboppionier Dizzy Gillespie en zeker niet te verwarren met het gelijknamige hiphopduo uit Californië — is een sterk en veelzijdig gezelschap dat zich doorgaans focust op nieuw werk van Belgische klassieke componisten.

Tommeke Waits tussen de soep en de patatten

BEDEVAART

Genoeg geleuterd! Hoe klonk dat nu juist? Wel, lieve lezer, stel u voor dat Tommeke Waits tussen de soep en de patatten door een symfonisch orkest dirigeert. Dit was een speelse en energieke lap instrumentale pracht. Groot maar niet bombastisch. Wild maar niet chaotisch. Lars Horntveth amuseerde zich duidelijk als een ADHD-kleuter in het pretpark van zijn dromen. Zelf konden wij amper stil blijven zitten in onze zetel. Het cliché wil dit soort optreden wel eens omschrijven als een muzikale reis. *Fuck* dat. Dit was een raket naar de maan, een enkeltje op de Oriënt-Express, een bedevaart dwars door de Congolese brousse.

Achteraf riep Lars op om arme muzikanten uit het rijkste land ter wereld zo veel mogelijk te steunen. Daarna moest hij onthullen dat hij cd's en merchandise thuis was vergeten. *Tant pis*. Aan onze goede bedoelingen heeft het in ieder geval niet gelegen. Lars Horntveth: dichter bij klasse zullen wij dit jaar niet meer komen.

Stadsfotograaf Mertens

Hij begon als concertfotograaf, rolde zo de persfotografie in en legt zich nu voornamelijk toe op het maken van portretten. Sinds kort mag hij zichzelf culturele ambassadeur van Leuven noemen. De komende twee jaren heeft Marco Mertens de eer zowel zijn discipline als de stad Leuven extra voor het voetlicht te plaatsen. Een bescheiden fotograaf met een pleidooi voor functionele fotografie die in het vuistje licht als politici hun groothedswaan moeten afleggen wanneer ze voor zijn lens verschijnen.

DAPHNE DE WIT |

Veto: U bent nu uitgeroepen tot culturele ambassadeur, wat houdt dat in?

Mertens: «Er wordt verondersteld dat je op gezette tijden iets doet. Wat je doet of met wie je samenwerkt, mag je zelf invullen.»

Veto: Zijn daar bepaalde privileges aan verbonden?

Mertens: «Ik was juist aan het parkeren en vroeg me af of ik het argument van stadsfotograaf zou mogen aanhalen als ik geen parkeergeld zou betalen, maar ik vrees ervoor. (lacht)»

Veto: De lichtgevende foto's waarmee u tentoonstelt op Kulturama zijn erg vernieuwend. Kiest u bewust voor innovatieve fotografie?

Mertens: «Nee, helemaal niet. Eigenlijk heb ik niets met techniek. Als mensen mij komen vragen of Nikon goed is, kan ik daar nooit op antwoorden. Ik gebruik gewoon een Nikon. Je moet techniek beheersen, blijkbaar beheers ik mijn techniek ook, maar ik ben niet de grote vernieuwer binnen de fotografie. Ik zie mijn collega's dat veel meer doen. Ik maak portretten en wil dat mensen er nog altijd echt uitzien en dat het niet te *freaky* of te onrealistisch wordt. Mijn fotografie is simpel en *to the point*. Eigenlijk ben ik simpel. (lacht)»

Veto: Is fotografie voor u trouwens een ambacht of kunst?

Mertens: «Als ik ambacht zeg, lijkt dat zo oubollig en saai. Maar ik zou mezelf nooit kunstenaar noemen, omdat je kunstenaar bent wanneer je dingen maakt met het objectief dat het kunst zou zijn. Mijn foto's zijn functioneel. Ze dienen om de *boekskes* te vullen en om ergens naast te staan, naast een tekst of reclameslogan.»

Veto: Als fotograaf staat u altijd achter de lens, hoe voelt het om er soms voor te staan?

Mertens: «Het is wel eens tof om aan de andere kant te staan om te weten hoe klein je je dan voelt. De fotograaf heeft macht, hoe je het ook draait of keert. Ik merk dat bij politici. Als ik Verhofstadt of Van Rompuy — de baas van Europa — fotografeer, vraag ik hen of ze hun pose wat willen aanpassen. Wilt u naar hier draaien? Misschien uw handen in de zakken steken? Die doen alles! Enfin, die doen niet alles, maar wel veel. Dat is toch raar, he? Politici reageren ook altijd vreemd op fotografen. Meestal een beetje arrogant, omdat ze niet kunnen verdragen dat een snotneus als ik — al ben ik intussen al 44 — de macht in handen heeft. De fotograaf bepaalt hoe zij in *Humo* terecht komen, paginagroot.»

Veto: Vindt u Leuven een fotogenieke stad?

Mertens: «Leuven is natuurlijk een kleinere stad dan de grootsteden die we kennen. Ik vind dat ze nu wel goed bezig zijn met de stadsvernieuwing: wat ze bijvoorbeeld rond het stationsplein aan het doen zijn en aan de vaartkom gaan doen. Museum M ziet er trouwens fantastisch uit. Maar nee, ik vind nu niet dat Leuven — wat het uitzicht *an sich* betreft — erg mooi is. Hopelijk ga ik in die twee jaren ontdekken dat ik me vergis.»

Veto: Enkele maanden geleden beweerde Michiel Hendryckx in Veto dat de gemiddelde Leuvense student er saai uitziet. Zal u hem als stadsfotograaf het tegendeel bewijzen?

Mertens: «Ik moet heel eerlijk toegeven dat ik — wanneer ik in Gent rondloop — gemakkelijk denk: "Waw, al die *coole kids*." Dan besef ik dat de Leuvense student niet zo is. In Leuven zien studenten eruit zoals studenten eruit zien. Mij maakt dat niets uit en dat is ook niet belangrijk. Ik vind het wel tof om al die alternatieven te zien in Gent, maar wat heb ik eraan?»

Veto: Tot slot, Jeroen Meus heeft u aangewezen als opvolger, heeft u zelf al iemand in gedachten?

Mertens: «Ik zou sowieso niet al te voor de hand liggend willen kiezen, maar ook weer niet te extreem. Voorlopig ben ik er nog niet mee bezig en hoor ik dat ook nog niet te zijn. Ik ga er nu vooral van genieten dat ik het kersvers ben.»

Accordeonman

Leuvenaar Tuur Florizoone mocht op donderdagavond zijn muzikale vrienden uitnodigen in de Schouwburg. Tuur wie? In bepaalde circuits een gerespecteerd notabele, tot buiten onze landsgrenzen toe. Bij de Leuvense studentenpopulatie zo goed als onbekend. We waagden een poging tot toenadering

HERLINDE HIELE |

Veto: U lijkt wel vergroeid met uw instrument. Hoe lang speelt u al?

Tuur Florizoone: «Op mijn zesde ben ik piano beginnen spelen, pas vanaf mijn vijftiende speel ik accordeon. Ik heb er nooit les voor gevolgd, maar heb mezelf leren spelen. Een instrument moet je gewoon vastpakken, je mag er niet vies van zijn. Ik heb wel een opleiding gevolgd in het conservatorium voor piano en compositie, zo leer je natuurlijk ook wel wat.»

Veto: Ik las ergens dat u als de Vlaamse Yann Tiersen wordt omschreven. Bij studenten bent u toch eerder onbekend.

Florizoone: «(lacht) Een paar jaar terug schreef ik de muziek voor *Aanrijding in Moskou*. Voor die film wilde men muziek in de stijl van Yann Tiersen. Ze vroegen mij toen uitdrukkelijk om naar zijn muziek te luisteren, terwijl ik dat anders nooit zou doen. Ik heb zelfs geen cd van hem. Studenten kennen mijn muziek niet echt,

hoewel ik zelf vind dat op mijn muziek niet echt een leeftijd staat. Al moet ik wel toegeven dat accordeon niet meteen het meest aantrekkelijke instrument is, er komen bijzonder weinig jongeren op af. Dat maakt dat er in Leuven vaak eidentere dingen geprogrammeerd worden.»

Veto: Bent u een jazzdebt? Gisteren zagen we Philippe Cathérine als een van uw gasten op het podium.

Florizoone: «Ik ben jazzmuzikant in die zin dat ik hou van die flexibiliteit van spelen, je kan met heel weinig tekens heel veel muziek maken. Er stonden gisteren ook strijkers op het podium. Voor hen moet je elke noot, elke nuance uitschrijven, daar kruipt enorm veel werk in. Samen spelen met iemand als Philippe Cathérine — in België na Toots Tielemans de grootste op jazzniveau — geeft een enorme kick. Op een bepaald moment zette hij een lied te vroeg in. Ik moest toen enkel roepen "we zitten in dat akkoord!" en we waren weer vertrokken. Dat is de flexibiliteit van jazzmuziek.»

Veto: Hoe kunnen de studenten u verder ontdekken?

Florizoone: «Volgende zaterdag speel ik samen met een Finse zangeres in de Appeltuin een jazzprogramma. Volgend jaar vindt er een Leuven jazzfestival plaats in STUK, waar ik ook zal spelen. Zeker komen!»

www.tuurflorizoone.be

www.appeltuinjazz.be

XAVIER VANKERSBULCK

Tafelrond | Alexander Noë

De beste techniek om een preses te interviewen bestaat erin de man vast te binden op een stoel, waarop u 's mans oor traag bewerkt met een bot mesje. Speel bij voorkeur 'Stuck in the middle with you' plagerig op de achtergrond en dreig er ten slotte mee het schild van de kring te zullen verbranden. Deze techniek heet in het milieu 'Tafelrond'. Alexander Noë, preses van Historia, loste onder invloed van voorliggende methode de brandende waarheid over de vete met Babylon.

EWOUT DUYCK & DORIEN STYVEN |

Veto: *Historia deelt een fakbar met vier andere kringen. Hoe verloopt dat?*

Alexander: «Heel goed eigenlijk. Er heerst een hele toffe sfeer tussen de verschillende kringen onderling en ook in de fak gaat dat heel goed.»

Veto: *En de strijd tussen Babylon en Historia dan?*

Alexander: «Ja, er zijn nu verschillende vlaggen en schilden gestolen, foto's gemaakt en op Facebook gezwaard. Heel leuk, maar het is nu wel afgelopen. Uiteindelijk hebben we het schild van Babylon teruggegeven omdat ik vond dat het toch wel een beetje te ver ging. Je moet wrevel voorkomen als je met zoveel kringen een fakbar deelt.»

Veto: *Je bent ook gegijzeld door Babylon.*

Alexander: «Inderdaad. Ik haastte mij naar de kringvergadering en toen ik in de fak binnenkwam vroeg Jelle, de preses van Babylon, of hij even met mij kon spreken. Op hun perma hebben ze mij toen heel snel als een worst vastgebonden. Ze dachten dat Historia hun vlag dan zou teruggeven. Na een kwartier was er nog altijd geen reactie en toen zei Jelle al 'ja, ze zien jou niet graag he!' (*grinnikt*).»

«Ze hebben toen gewoon zonder mij vergaderd en daarna is het presidium naar een cantus vertrokken. Na anderhalf uur heeft Babylon mij weer laten gaan en moest ik mij nog haasten om op tijd de cantus te kunnen openen. Alle aanwezige Babyloniërs hebben toen wel een strafje mogen doen (*lacht*). En ja die nacht hebben wij de andere vlaggen van Babylon gepikt. We zijn daar dan mee door Leuven getrokken, hebben die onder rijdende bussen gelegd en daar foto's van gemaakt. Die staan ook op Facebook. Allemaal ludieke acties.»

KARTON

Veto: *Zie jij jezelf als het boegbeeld van Historia of toch meer als een groepsleider?*

Alexander: «Eigenlijk meer dat laatste. Als preses draag je Historia natuurlijk voor een jaar, maar ik zie ons meer als een team van 34 man dat dit jaar de verschillende taken op zich heeft genomen, een toffe bende die activiteiten organiseert voor de andere studenten. Je mag als presidium ook niet als een blok naar buiten komen. Als we bijvoorbeeld een activiteit voorstellen in de les, vind ik het belangrijk dat we niet zeggen dat het presidium weer iets organiseert, maar dat we de mensen aanspreken met 'beste historici'. Anders maak je de kloof alleen maar breder.»

Veto: *Historia viert dit jaar zijn 75-jarig jubileum. Wat staat er nog op het programma?*

Alexander: «Wel, we hebben al een grote cantus georganiseerd. Er komt nog een boek, geschreven door vier historici. Die mensen hebben elk een tijdsperiode voor hun rekening genomen. Dat was echt veel werk en zij hebben daar ook heel veel tijd in gestoken. Verder is er een tentoonstelling over de geschiedenis van de kring.»

Veto: *Wat wil je eigenlijk doen met je geschiedenisdiploma?*

Alexander: «Awel, die vraag krijg ik om de zoveel tijd en sinds vorige zomer heb ik een standaard antwoord: ik studeer eerst vier jaar, dan krijg ik mijn diploma. Dat stuk karton rol ik dan op en dat steek ik in je gat. Dat is cru gezegd, maar ik ben die vraag zo beu gehoord. Je kan eigenlijk niks en tegelijk alles doen met geschiedenis. Het hangt allemaal van jezelf af. Ik heb er in elk geval nooit spijt van gehad.»

CHRISTINE LAUREYS

Verklaard | Toga's

Als ware paradijsvogels lieten professoren en academici onlangs hun vederdracht weer zien aan de buitenwereld. Dit fenomeen dat meestentijds geassocieerd wordt met een ver voorbij verleden, blijft echter ook heden ten dage bestaan. De toga, dagelijks gedragen in de middeleeuwen, wordt nu enkel nog van stal gehaald bij festiviteiten. Wellicht opmerkelijk is het dat de student, tot enkele eeuwen geleden, ook een toga droeg. Als u dit aanspreekt, kunt u best verhuizen naar Engeland. Daar wordt dit gebruik immers op bepaalde prestigieuze universiteiten in stand gehouden en gaan studenten gekleed in toga's tijdens hun examenrondes.

De oplettende toeschouwer is niet alleen opgevallen dat elke universiteit een andere toga met verschillende kleuren en stoffen heeft, maar dat ook binnen de K.U.Leuven onderscheid wordt gemaakt. Een toga is van zwart laken en heeft een fluwelen kraag, waarbij de zijranden en de kraag zelf de kleuren van de betreffende faculteit dragen. Iedere faculteit heeft een eigen kleur. Zo draagt een professor

van de Faculteit Wetenschappen een toga met blauwe accenten en zijn collega van Letteren een met maïskleur. De rector en ererectoren hebben dan weer aangepaste toga's. De rector gaat gekleed in een toga met een rode kraag en een rode baret, de erector valt te herkennen aan zijn zwarte baret met brede rode rand.

Alleen hoogleraren en hoofddocenten zijn gerechtigd om een toga te dragen. Iets waar wel een prijskaartje aan verbonden is. Een toga kost namelijk 990 euro, waarbij de universiteit de helft van de kosten op zich neemt. De snelste weg tot het verkrijgen van een toga is het aanvatten van een doctoraatsstudie. Een doctor heeft immers het recht om een toga te dragen: de zogenaamde doctorale toga. Deze kenmerkt zich vooral door de *hood*, een lange afhangende kraag op de rug. De doctorale toga is iets goedkoper en kost de toekomstige drager *slechts* 790 euro. U weet wat u te doen staat...

(RA) |

Veto vergelijkt (5) | Boekhandels

Studeren is een lezende bezigheid, maar veel studenten weten het ook in hun vrije tijd nog op te brengen om talrijke pagina's om te slaan. Wij gingen langs bij enkele van de vele boekhandels, vergeleken assortiment, klantvriendelijkheid, sfeer en prijs-kwaliteit en brengen verslag.

EWOUT DUYCK & DORIEN STYVEN |

Een student op zoek naar een cursus of handboek trekt meestal linea recta naar Acco in de Maria-Theresiastraat. Om de boekenkennis van de medewerkers te staven, informeren we naar Herta Müller, de nobelprijswinnares literatuur 2009. Een vriendelijke medewerker kent haar naam wel, maar moet ons haar literaire oeuvre schuldig blijven. Daarom wordt de hulp van een collega "die daar meer van weet" ingeroepen, en wat een geluk. De collega diept in een mum van tijd het laatste exemplaar van Müller's *Hartedier* van tussen de rekken op. De prijs van een commerciële boek zoals *Het spel van de engel* van Carlos Ruiz Zafon bedraagt bij Acco €19,95, maar de boekhandel biedt enkel op studiemateriaal een korting voor alle leden.

We besluiten verder te zoeken en gaan dan maar naar Boekhandel Plato iets verder op de hoek. Zowat elke vierkante centimeter die een boek boven de grond kan verheffen wordt hier benut. De verkoopster weet ons de recente nobelprijswinnares van achter de balie aan te duiden. Herta Müller ligt immers vooraan, ter promotie. Hierbij weet ze zowel de naam van haar be kroonde *Hartedier* alsook *Ademschommel* op te dissen alsof het boek bij haar thuis op het nachtkastje ligt. Kennis van zaken hebben ze hier blijkbaar wel. Vlak naast Müllers werk ontdekken we Carlos Ruiz Zafon voor slechts €15,95.

SOELAAS

Vooran op de Tiensestraat ligt Boekcargo. Op het eerste zicht wel gezellig, maar na wat rondstruinen blijft slechts een chaotische indruk over. De boeken lijken hier te zijn blijven rusten waar ze werden uitgepakt. We vinden zo maar liefst drie exemplaren van Mortiers *Godenslaap* op drie verschillende plaatsen. De orde is ver zoek, ook

bij de uitbaatster. Wanneer we vragen naar de nobelprijswinnares van vorig jaar laat haar geheugen haar in de steek. Bereidwillig gaat de verkoopster op zoek, echter zonder resultaat. Een zoekopdracht op de computer biedt soelaas: "Ah ja, Herta Müller, hebben we helaas niet meer." *Het spel van de engel* behoort hier tot een wat hogere prijsklasse: €22,50.

JAZZY

Via de Bondgenotenlaan zetten we onze missie verder. Fnac is het stereotype van een multimediaketen die niets tot de verbeelding overlaat: lawaaierig, opdringerig en vooral onpersoonlijk. Het aanbod is volkomen willekeurig. Kwaliteit en pulp worden hier allebei letterlijk op prijs gesteld. De naam Herta Müller klinkt er wel bekend in de oren — wellicht omdat "Nobelprijswinnaar literatuur" in vette letters op haar boek staat — maar het blijft bij haar naam. Carlos Ruiz Zafon is er tijdelijk aan €19,95 verkrijgbaar.

Wat verder op de Bondgenotenlaan ligt boekhandel Peeters. De kleine ondergrondse winkel biedt ruimte aan een enorme verzameling boeken over humane wetenschappen. Het gelambriseerd interieur met marmeren vloer is een traditionele familiezaak waardig. Anderstalige literatuur is overvloedig aanwezig, zij aan zij met de klassieken. Herta Müller is ook hier geen onbekende, de andere nobelprijswinnaars komen spontaan ter sprake. Populaire fictie is echter een zeldzaamheid want de bezoekers zijn vaak op zoek naar iets specifiek. Toch is *Het spel van de engel* ook hier te koop en wel voor €25.

Paard van Troje aan het Ladeuzeplein wordt een meer dan waardig eindpunt voor onze expeditie. Wat een verademing. De gerieflijke inrichting en jazzy muziek op de achtergrond roepen een gemoedelijke salonsfeer op. Het geheel oogt verzorgd, wellicht omdat hun aanbod selectiever en eigenzinniger is dan in commerciële boekenwinkels. De uitbater kent niet alleen de meest recente laureate van de nobelprijs voor literatuur, hij kan het lijstje ook verder aanvullen en weet zelfs te vertellen dat Doris Lessing je tijd niet waard is. Alleen kwaliteit dus en met een permanente korting van tien procent. *Het spel van de engel* kost hier te allen tijde €19,95.

ANDREW SNOWBALL

OPINIE

Splinter | Jesse Jackson in België

Op zijn tournee door Europa deed de legendarische Amerikaanse burgerrechtenactivist Jesse Jackson op 3 februari ook Antwerpen aan. Op initiatief van enkele werkgeversorganisaties kwam *reverend* Jackson spreken over *the power of youth*. Hij had er naar verluidt bij de organisatoren op aangedrongen om in debat te treden met de Belgische jongeren, alvorens 's avonds de *keynote* speech te geven aan een publiek van prominenten die elk meer dan honderd euro hadden opgehoest voor hun zitje. Aldus geschiedde.

Vlaamse en Nederlandse scholen lobbyden om toch maar een handjevol van hun studenten naar het debat te kunnen sturen. Ik was een van de gelukkigsten, die net als de andere deelnemers de overblijvers waren van een inderhaast opgezette selectieprocedure. De *Belgian youth* met wie dominee Jackson in debat trad, was dus allerminst een afspiegeling van onze samenleving. De mensen met wie hij na een zorgvuldig geregisseerde brainstormsessie van gedachten wisselde, waren hoogstens een handjevol *happy few* van de scholen die erin geslaagd waren, via welke weg dan ook, hun studenten een plaatsje te bieden bij deze unieke gebeurtenis.

Daarmee wil ik geenszins afbreuk doen aan de boodschap van dominee Jackson zelf. De man is een monument, vergelijkbaar met groten als Nelson Mandela, een pionier die aan de zijde heeft gestaan van zowel Martin Luther King als Barack Obama. 'Inspirational' was afgelopen woensdag met recht en rede het woord van de dag, en uit de reacties van de aanwezige studenten bleek duidelijk dat iedereen erg onder de indruk was. Maar daar wringt het schoentje. Jacksons boodschap over gelijke rechten, zelfbestuur én zelfbeschikking was eigenlijk niet aan zijn toehoorders in Antwerpen besteed. Bijna allemaal hadden wij al minstens één universitair diploma op zak. De *Belgian youth* die in de Darwinzaal van de Antwerpse zoo met hem aan tafel schoof, was slechts dat deel van de jongeren

dat alle mogelijke kansen gekregen had, en ze met beide handen had gegrepen. De kinderachtige opstelwedstrijdjes die de scholen hadden opgesteld om hun kandidaten te selecteren zijn daarvan mede een bewijs.

Wij waren allemaal erg vereerd om Jesse Jackson in levenden lijve te zien, om naar zijn woorden te luisteren, om live mee te maken hoe hij met retorische kunstjes lastige vragen ontzenuwde. Maar toch. In plaats van in een chique omkadering te komen spreken voor een publiek van gelijkgestemden — of alleszins een publiek dat genoeg voor zijn plaatsje betaald heeft om beleefd te applaudiseren — had men Jesse Jackson de kans moeten geven te spreken voor de jongeren uit onze concentratiescholen en kansenvijken, voor de jongeren uit de buurten die de politie(k) al jarenlang heeft opgegeven, de mensen uit *no-go zones*. Inderdaad, voor die mensen die woensdag uitblonden door afwezigheid, omdat niemand — niet de organisatoren, niet de massaal aanwezige pers, niet de gouverneur of de minister-president — eraan gedacht had hen uit te nodigen. Voor hun zou de speech van Jesse Jackson nochtans écht een verschil hebben kunnen maken. "Schools cost less than jails!" is niet voor niets zijn devies.

Ondanks het feit dat de dominee onmiskenbaar in het middelpunt van de belangstelling stond, is zijn gloedvolle pleidooi om de jeugd de kansen te geven die ze verdient, over de hoofden van de aanwezigen heengegaan. Voor een man van zijn kaliber is dat niet minder dan een belediging.

MICHIEL LEEN |

De auteur van dit opiniestuk handelde duidelijk niet naar zijn eigen principes daar hij zijn plaats niet afstond aan een jongere uit een concentratieschool of kansenvijk. Hij heeft dus geen recht van spreken.

Filmfirmament | The invention of lying

Stel je voor: je leeft in een wereld precies zoals deze, met slechts één verschil: het concept 'leugen' bestaat niet. Het is niet zo dat de mensen in dit parallelle universum altijd de waarheid spreken omdat ze eerlijk zijn, maar veeleer omdat ze gewoonweg niet begrijpen hoe je iets kan beweren dat niet is. Zult u de waarheid spreken en niets dan de waarheid? Is er een andere optie misschien?

WANNES VAN HERCK |

Dat is het uitgangspunt van de film *The invention of lying* (2009), die in Cinema ZED werd vertoond onder het thema 'Onuitgegeven komedies: funny losers'. Deze basis zorgt voor de nodige hilarische momenten: reclamespots, dates en conversaties in het algemeen doen ons op zijn minst bevreemdend aan.

Maar dan — u raadt het al — vindt het hoofdpersonage Marc (vertolkt door Ricky Gervais, die ook, samen met Matthew Robinson, regisseur van deze film is) iets ongelooflijks uit: leugens. Wat nu? *The sky* is immers *the limit*, want iedereen gelooft altijd alles wat er beweerd wordt. Neuken? Dat vindt hij net iets te immo-

reel — de homo. Veel geld verdienen en een succesvolle carrière bouwen? Ja, dat wel. Op een week tijd heeft hij de meest bezochte film ooit gemaakt — nee, hij heet niet toevallig *Avatar* — en verslijt hij talloze spades door het eindeloze binnenscheppen van geld. *Nice*.

WAARHEID?

En dan krijgt de film een maatschappijkritische ondertoon. Wanneer Marcs moeder haar voorlaatste adem uitblaast, troost hij haar door te zeggen dat er een soort van hemel is. Enkele mensen horen wat hij zegt, en de alomgekende wet van het domino-effect zorgt er in een mum van tijd voor dat de hele wereld meer wil weten van deze mysterieuze Messias. Is er dan iets anders dan "infinite nothingness"

na de dood? Wie is "the man in the sky"? Dat leidt tot enkele hilarische scènes, waar het christendom impliciet zowel lof als blaam toegewezen krijgt.

Maar er rijzen ook enkele meer filosofische vragen. Als *The invention of lying* méér dan louter humoristisch wil zijn, dan is de hoofdproblematiek waarschijnlijk deze: zijn sommige leugens waar(devol)? Dat er bijvoorbeeld een God bestaat is niet empirisch verifieerbaar, dat Darwin gelijk had wel. Maar leidt dit tot de conclusie dat we een genetische goudmijn boven een dikke, lelijke maar fantastische mens als partner moeten kiezen? Het einde van de film suggereert ons — *spoiler alert* — het laatste.

Algemene conclusie is dus: het lachsaldo was redelijk, het verhaal was oké maar vrij voorspelbaar, en ook de wijsgeer komt aan zijn trekken. Wilt u meer onuitgegeven komedies uit de *Funny losers*-reeks? *Zombieland*, vanaf volgende week in Cinema ZED.

Lezersbrief |

Met een dubbel gevoel las ik het artikel over holebi's in de Veto van vorige week. Op basis van eigen ervaring groeit mijn overtuiging dat er nog een weg af te leggen is als wij verlichte, sociale en rationale mensen homoseksualiteit willen normaliseren. Nadrukkelijk de vinger op de wonde leggen, lijkt me daarvoor nodig. Ik vrees evenwel dat een te nadrukkelijke focus op 'het concept holebi' het risico in zich draagt segregeren te werken in plaats van normaliserend. "Zijn ze daar weer met hun integratiegezever, ja?" is dan slechts de uitdrukkelijke en bewuste reactie. Onbewuster — en des te problematischer — speelt volgens mij het in stand houden van een soort apartheid. "Wij, homo's" blijft door aparte campagnes, activiteiten en berichtgeving opponent van "jullie, hetero's".

Als er vingers op wondes gelegd worden, kan Veto — en hetzelfde geldt mijn inziens voor WelJongNietHetero en Cavaria — daarbij dan ook beter omzichtig te werk gaan, opdat het probleem van 'apartheid' aangepakt zou worden in plaats van versterkt.

Apartheid? Genieten holebi's binnen de Belgische staat geen specifieke mogelijkheden tot huwen en adopteren en brede juridische bescherming? Jawel, althans: bescherming om 'homo' te zijn, hetgeen evenwel niet betekent bescherming om zichzelf te zijn. Ik, jongen die verliefd wordt op jongens, wil niet enkel beschermd worden om 'homo' te zijn (hetgeen binnen twintig jaar hopelijk een even ondergraven eis zal zijn als de bescherming van een vrouw om vrouw te zijn nu), ik wil ook 'mezelf' kunnen zijn, en het is daar dat het schoentje knelt.

Homoseksualiteit is een subtiele vorm van apartheid, subtieler dan vrouw-zijn in een mannenwereld of kleurling in een wereld van blanken omdat je het niet ziet. Subtieler wil evenwel niet zeggen dat de scheiding tussen homo's en hetero's minder hard zou zijn dan die tussen bijvoorbeeld mannen en vrouwen. Net doordat die eerste scheiding slechts tot uiting komt wanneer iemand zelf (!) besluit ervoor uit te komen holebi te zijn, lijkt 'de homo' ook zelf verantwoordelijk voor zijn anders-zijn. Wanneer ik hand-in-hand met mijn lief over straat wil lopen; als ik met een jongen van wie ik niet zeker weet of hij op jongens valt, zou flirten; als ik op vlak van muziek, kleding, creativiteit of wat dan ook wat extravaganter wil doen dan de grijze middenmoot, wordt dat quasiautomatisch gelinkt aan het label 'homo'. Het wordt geïnterpreteerd alsof ik dat etiket claim. Ter vergelijking: een Bent Van Looy kan zich zo'n extravagantie permittieren zonder dat dit gelinkt wordt aan een label, net omdat hij niet op jongens valt. Wat ik doe of wat ik ben wordt vrijwel spontaan geïnterpreteerd als een uiting van mijn geaardheid, terwijl ik gewoon de vrijheid wil hebben mezelf te zijn en te ontdekken.

Kortom: als de vraag wordt gesteld naar het welzijn van holebi's, dan is mijn antwoord dat werkelijke integratie nog steeds een droom is. Homo-zijn wordt immers nog steeds beschouwd als een anders-zijn. Een anders-zijn waartoe WelJongNietHetero en Cavaria in zekere mate bijdragen door het in stand houden en stimuleren van een apart wereldje, van een apart label. Een anders-zijn waartoe ook het Veto-artikel van vorige week bijdraagt dat holebi-zijn lijkt te beschouwen als een fait-divers waar 'nekeer naar gepolst mag worden'. Een anders-zijn waartoe ook mijn eigen woorden nu bijdragen. Een anders-zijn dat slechts kan oplossen in de geschiedenis, zo geloof ik, als de wereld er zich onbewust bewuster van wordt.

Naam en adres bekend bij de redactie

Lezersbrief

SUBSIDIES VOOR RACISME

Vorige week verscheen er in Splinter een opiniestuk van Jelle Dehaen waarin hij van Comac beweert dat 'het gebrek aan respect voor de menselijke waardigheden tot de kern van hun overtuigingen behoort'. Met dat opiniestuk poogt de auteur het debat rond de erkenning van de NSV te herleiden tot een klassiek debat van links versus rechts. Hiermee wil hij de geloofwaardigheid van onze inspanningen tegen de erkenning van de NSV door LOKO onderuit halen.

WC-papier voor mensen zonder papieren

De discussie draait echter niet om politiek-ideologische kwesties. Het debat gaat erover of onverdraagzaamheid getolereerd, gesubsidieerd en dus gestimuleerd moet worden binnen de universitaire wereld. De NSV heeft in het recente verleden herhaaldelijk activiteiten en acties georganiseerd met een duidelijk discriminerend karakter. Een kleine greep uit hun bewonderenswaardige palmares: rollen WC-papier naar mensen zonder papieren gooien (onder de slogan 'papieren voor de sans-papiers!') getuigt op zijn zachtst gezegd niet bepaald van respect voor de medemens. Hun 'vormingscel' prijst tot op vandaag voortdurend de Apartheid in Zuid-Afrika de hemel in. Daarnaast geven ze in hun politieke beginselverklaring te kennen dat ze holebi's nog steeds niet als volwaardige burgers beschouwen: voor hen 'is het huwelijk steeds een verbintenis tussen 1 man en 1 vrouw. Deze verbintenis dient maatschappelijk beschermd en aangemoedigd (sic) te worden.'

Gesubsidieerde onverdraagzaamheid

Als LOKO de NSV erkent, voorziet zij deze vereniging van subsidies voor hun activiteiten en materiaal. Daarnaast zouden zij gratis gebruik kunnen maken van lokalen van de KUL. Behalve deze materiële voordelen zou onze universiteit de indruk wekken dat het aangemoedigd wordt om bekende racisten en Holocaust-ontkenners uit te nodigen: zo plant NSV Gent binnenkort een 'debat' met o.a. Nick Griffin, de notoire voorman van de British National Party, berucht om zijn negationistische uitlatingen. LOKO heeft de middelen om zo iets te voorkomen, want volgens hun subsidiereglement kan een vereniging die zich niet houdt aan de letter én de geest van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens niet erkend worden.

Morele hypocrisie?

In zijn opiniestuk kraait Jelle Dehaen over 'morele hypocrisie' wanneer Comac inspanningen levert tegen de erkenning van de NSV. Zijn wij hypocriet als wij ons inzetten voor een gratis, democratisch en kwaliteitsvol onderwijs? Zijn wij 'extreem-links' als wij actie voeren voor de vrede en tegen oorlog? Zijn wij 'respectloos voor de menselijke waardigheid' als wij ijveren voor vast en menselijk werk? Als men in vraag wil stellen of deze waarden in strijd zijn met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens zijn wij altijd bereid om de discussie aan te gaan. Maar laten we ons voorlopig concentreren op wat er echt gaande is op de campus: de nakende erkenning van een racistische en gewelddadige vereniging.

Sander Vandecapelle
Comac Leuven

Vrije Tribune

NEEN AAN ERKENNING VAN NSV! GEWELDLOZE ANTIFASCISTISCHE STRIJD NODIG!

Op vrijdag 19 februari stemt LOKO over de erkenning van de NSV. Dit is een poging van de NSV om gezien te worden als een normale studentenvereniging. De NSV is echter geen normale studentenvereniging maar een neofascistische organisatie die het geweld niet schuwt om haar boodschap over te dragen. LOKO wil zich houden aan de erkenningscriteria voor verenigingen voor een eventuele erkenning van de NSV. Hoewel het volgens de Actief Linkse Studenten belangrijker is om te kijken waar een organisatie in de praktijk voor staat, zullen we een aantal van deze criteria eens onder de loep nemen. Een vereniging moet de Verklaring van de Rechten van de Mens en de wet op het racisme respecteren. De NSV beroept zich op het recht op vrije meningsuiting. Dat is volgens ons een erg hypocriet en opportunistisch argument. De NSV baseert zich immers op een fascistische traditie en heeft in het verleden reeds meermaals bewezen dat ze de vrijheid van meningsuiting (en andere fundamentele mensenrechten) van andere groepen in de maatschappij zelf niet respecteert. Verder propageert de NSV racisme. Dit blijkt uit een citaat dat in haar ledenblad verscheen: "Een neger die opgegroeid is in de jungle van Afrika, die z'n eigen oorlellen uittrekt tot op de grond, die z'n eigen haar insmeert met koedrek (...) kan getraind worden om onze blanke gebruiken over te nemen, doch deze zal op intellectueel gebied nooit voldoen aan onze standaard daar onder andere zijn herseninhoud nu eenmaal kleiner is."

Een vereniging moet democratisch zijn. Ook mag zij geen geweld gebruiken of propageren of anderen daartoe aanzetten.

In Antwerpen heeft de erkenning van de NSV duidelijk gemaakt dat dit niet leidt tot een "normalisering" tegenover andersdenkenden. In 2009 werden mensen-zonder-papieren bekogeld met WC-papier en namen leidinggevende NSV'ers deel aan de operaties van de zogenaamde "Autonome Kameraden" die met het nodige geweld bijeenkomsten van ALS probeerden te stoppen.

In Gent en Antwerpen maakt de NSV gebruik van haar erkenning om neonazistische figuren te laten spreken op haar bijeenkomsten. NSV Gent zal Nick Griffin van de BNP (Engeland) laten overkomen. Hij werd naar eigen zeggen politiek actief na het lezen van "Mein Kampf" van Hitler.

Over democratie heeft de NSV ook een mening. Op een internetforum schreef Thierry Vanroy, de voorzitter van NSV Hasselt, in 2006 dat hij hoopt dat een fascistische vuist het zal overnemen eens de chaos van de democratie ineenstuikt.

Erkenning van de NSV tegen een achtergrond van economische crisis

Op het ogenblik van crisis en polarisatie valt het belang van de erkenning van de NSV niet te onderschatten. Dit betekent dat er subsidies en infrastructuur ter beschikking worden gesteld aan extreem-rechts. Op deze manier wordt extreem-rechts gelegitimeerd, wat meteen haar krachtsverhouding versterkt.

Extreem-rechts teert op een ongenoegen in de maatschappij tegenover het huidige politieke beleid. Er is nood aan de uitbouw van een geloofwaardig links alternatief dat breekt met de winstlogica en opkomt voor meer middelen voor onderwijs, massale bouw van sociale woningen, arbeidsduurvermindering om het beschikbare werk te verdelen...

Maar tot zover blijft het gevaar van extreem-rechts bestaan. Met een erkenning in de hand zal de NSV verder gaan met het uitdragen van een haatboodschap en zal ze haar gewelddadige actiemethodes verder zetten.

Om deze redenen organiseert de Actief Linkse Studenten een betoging op donderdag 18 februari om 19u op het Ladeuzeplein. Verder lanceerden we een petitie om aan te tonen dat mensen geen erkenning willen voor de NSV. De ALS organiseert ook een meeting over "Hoe strijden tegen fascisme" op donderdag 25 februari om 20u in het MTC, aan het Hogeschoolplein.

Actief Linkse Studenten, Leuven|

Lezersbrief

Het is een gekende tactiek van anti-communisten om het fascisme/nazisme en het communisme op één hoopje te gooien en hierbij een loopje te nemen met de geschiedenis, feiten en uitspraken uit hun context te lichten, enz. Het opiniestuk van Jelle Dehaen in *Veto* nr. 13 is hiervan een typisch voorbeeld. Zowel over Ché Guevara en de Cubaanse revolutie als over de Russische Revolutie en de Sovjet-Unie las ik al vele tientallen boeken, naast enkele honderden artikels, en dat van auteurs van diverse politieke strekkingen.

De mensen die Ché in Cuba naar het vuurpeleton stuurde waren mensen die onder de dictatuur van Batista, die door de Cubaanse revolutionairen verdreven was, op grote schaal mensen vermoord en/of gefolterd hadden en geëxecuteerd werden na een openbaar proces. Ik weet dat die processen volgens sommigen niet correct verliepen, maar feit is dat als Fidel op Ché tegen de bevolking moesten gezegd hebben dat zij zelf het recht in eigen handen mochten nemen er veel meer doden zouden gevallen zijn (zie wat bv. hier bij de bevrijding op het einde van de tweede wereldoorlog gebeurde).

Feit is ook dat Ché Guevara tijdens de opstand gevangengenomen tegenstanders zeer humaan behandelde en bv. meerdere malen zijn eigen medicamenten deelde met gevangen genomen soldaten. Dat is ook een belangrijke oorzaak dat de soldaten van dictator Batista overliepen naar de revolutionairen van Ché en Fidel.

Wat Lenin betreft : men kan geen objectief oordeel over hem

geven zonder de context te schetsen waarin hij bepaalde daden stelde en uitspraken deed. De Amerikaanse 'historicus'(sic) Richard Pipes schreef 20 jaar geleden een boekje met uitspraken en daden van Lenin die volledig uit hun context gerukt waren. Daarin kwam Lenin naar voren als een bloeddorstige dictator. Met evenveel gemak kan men echter een boek samenstellen met uitspraken en daden van Lenin waarin Lenin naar voren komt als de meest humanitaire superdemocraat die er ooit bestaan heeft. Doch beiden nemen een loopje met de waarheid. Toen de communisten in Rusland aan de macht kwamen werden zij gedragen door een grote volksrevolutie maar kregen meteen gans de kapitalistische wereld tegen zich. Maar liefst 14 landen stuurden troepen naar Rusland om het nieuwe sovjet-regime omver te werpen waarbij een medogenloze burgeroorlog werd ontketend. Langs beide kanten werden misdaden begaan die, ook in een oorlogssituatie, niet te verantwoorden waren maar de terreur van de tegenstanders van de communisten was een stuk erger dan die van Lenin. Voor de russische communisten was het gedurende een paar jaar letterlijk een kwestie van 'doden of gedood worden'. Uiteindelijk was deze verschrikkelijke burgeroorlog, samen met de isolatie van de revolutie, de achterlijkheid van en het ontbreken van een democratische traditie in het Russische tsarenrijk, in belangrijke mate verantwoordelijk voor de degeneratie en de onttaar-

ding van het communisme. En natuurlijk kan men terechte kritieken maken op Lenin zoals bv. de Duitse communiste Rosa Luxemburg dit deed in haar schitterende brochure : 'de Russische revolutie'.

Dat Jelle Dehaen ook Marx, de grote voorvechter in de 19e eeuw voor niet alleen mensenrechten voor de rijken maar ook mensenrechten voor het gewone volk, probeert te bekladden is te grotesk om hier te weerleggen. Waarschijnlijk is de 'menslievende' Jelle Dehaen voorstander van het kapitalisme, een systeem dat al van bij zijn ontstaan een loopje neemt met de mensenrechten (die moesten na veel jaren van harde strijd door de arbeidersbeweging tegen het kapitalisme, zoals bv. sociale zekerheid en algemeen stemrecht, afgedwongen worden) en dat ELK JAAR meer doden op zijn geweten heeft dan het communisme (of wat daar voor moest doorgaan) in gans zijn geschiedenis, zoals Jan Demoulin, historicus aan de Gentse universiteit, ooit terecht opmerkte. Het is omdat mensen als Marx, Lenin en Ché Guevara, ondanks al hun fouten, zo een belangrijk aandeel leverden in de strijd tegen dit moorddadig en allesbehalve humaan kapitalisme dat zij voor elke anti-kapitalist belangrijk blijven maar nog altijd de haat oproepen van de verdedigers van dit uitbuitingssysteem.

Roger Liekens

KULEUGEN

Maandag 15 februari 2010 — jaargang 36 — 2009-2010 — nummer 14 — www.kuleugen.be

Mugabe over LOKO

“Un système génial”

Toen recentelijk een nota uitlekte die studentenvertegenwoordigers oproept om geen mening te ventileren om zo een verenigd LOKO voor te spiegelen, begon de schrijver dezes zich af te vragen wat er in hemelsnaam aan de hand is. Terwijl vroeger een studentenvertegenwoordiger verkozen werd om zijn mening te formuleren, worden ze nu opgeroepen er geen te hebben. De democratie en vrije meningsuiting in de kiem gesmoord. Toch verschuilen de vertegenwoordigers zich achter hun democratische verkiezing. President Mugabe van Zimbabwe had in zijn recentste presidentiële nota nog lof voor dit systeem.

Mugabe: “Alhoewel mijn herverkiezing zwaar ter discussie stond bij vele Westerse mogendheden, toch zijn zij vandaag de mond gesnoerd. In de pittoreske Belgische studentenstad Leuven wordt immers een gelijkaardig systeem gehanteerd. De gelijkenissen zijn treffend: slechte faciliteiten, amper identiteitscontrole, maar één of twee kandidaten met een slecht en repetitief programma, etc. Et en Belgique, quoi!”

“Meer nog, ze hanteren een lagere verkiezingsdrempel dan onze tegenhanger. Amper tien procent dient zijn stem uit te brengen en als dit niet bereikt wordt, kan men er nog een mouw aan passen. Briljant! Ik nodig dan ook graag de Leuvense studentenvertegenwoordigers uit naar Zimbabwe voor een babbel over onze democratische functies. Vous etes le bienvenu chez nous.

Léonard richt zich op kinderen Technologie van levensbelang

Sinds zijn benoeming laat aartsbisschop Léonard meer en meer van zich horen. Na wat controversiële uitspraken, komen steeds meer positievere boodschappen aan het licht. Zo is volgens Léonard de afwezigheid van een computer een pijnpunt voor de persoonlijke ontwikkeling van kinderen in de nabije toekomst.

Léonard had het altijd al voor kinderen, maar als aartsbisschop is hij nu actief op zoek dit aan te pakken. De computer wordt daarin een nieuwe basisbehoefte en dient dan ook en masse te worden aangekocht en verdeeld onder de kansarme gezinnen.

Léonard kwam zelf al in con-

tact met deze technische tekorten van de kinderen: “Sommige kinderen missen enkele van de basisbehoeftes op het internet. Een chatsprek voeren gaat nog in de meeste gevallen, maar het aansluiten van een webcam of microfoon, evenals foto's en filmpjes uploaden naar een beveiligde locatie is meestal proble-

matisch. Zo kunnen slechts 1 op de 10 kinderen hun locatie op Google Maps aanduiden.”

Hij voert al verschillende gesprekken met het Vaticaan en de reacties van Rome zowel als de lokale priester in België zijn positief.

Reacties

De Vetoredactie werd deze week overspoeld met reacties op de splinter van de menslievende Delle Dehaen, een groot voorstander van het kapitalisme. Het is niet de eerste keer dat Jehaens tegenstanders zich roeren. Een overzicht.

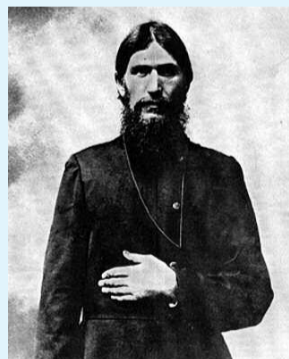
Pascal Duquenne

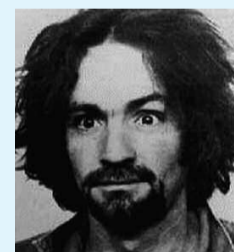
Al Capone

Raspoetin

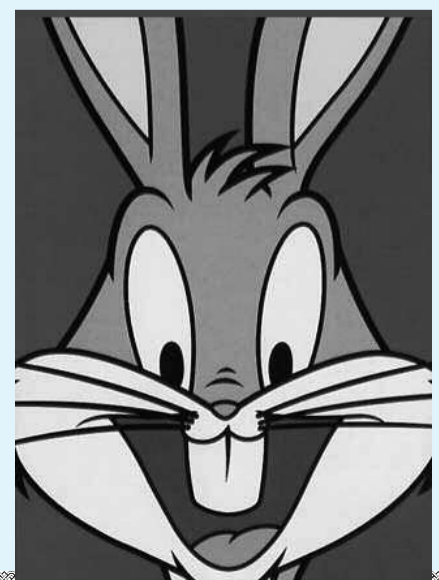
Charles Manson

Eric Defoort

Bugs Bunny

NSV! erkend?

“Deze erkenning is voor NSV! als spionage voor Popeye. Bij het nazien van alle voordelen zoals het gebruik van aula's, denk ik dat een erkenning nog vaak problemen zou opleveren. Wanneer erkend, zal dit nog jaren nazinderen in de Leuvense binnenstad. Heverlee zal er weinig last van hebben,” liet Tom aan Veto weten.

Quotes!

“Ik weet niet of iedereen nog weet wat sans-papiers zijn.”

Een redactrice sociaal van een studentenkrant

“Ik ga parallelle pipi doen”

Een hoofdredactrice van een studentenkrant tegen een schepen van cultuur

BERICHTEN

De Actief Linkse Studenten betogen donderdag 18 februari om 19u op het Ladeuzeplein tegen de erkenning van de NSV!. U komt toch ook?

Op zeventien maart organiseert NSV! Leuven karaoke waarbij ze eens iets anders zingen dan codexliedjes. KULEUGEN mocht exclusief een blik op de voorlopige setlist werpen!

- Lou Reed — Berlin
- Randy Newman — In Germany Before The War
- Bette Middler — Hitler Has Only Got One Ball
- Primal Scream — Swastika Eyes
- Ramones — Blitzkrieg Bop
- Reagan Youth — New Aryans
- Anal Cunt — Hitler Was A Sensitive Man
- Nirvana — Mr. Moustache
- The White Stripes — We're Going To Be Friends
- Otis Redding — Respect

Loop eens langs bij

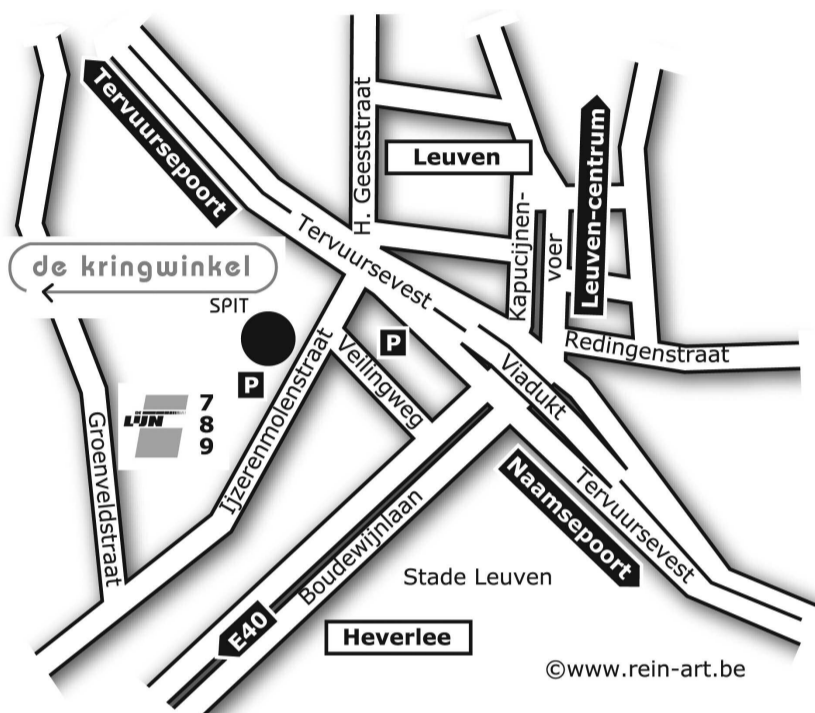
De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Infrmtc?

Heb je al 'n semester hogere studies in bijvoorbeeld informatica achter de rug? Maar heb je nood aan een meer praktijkgerichte opleiding? Kom dan **Toegepaste Informatica** studeren aan de **KHLeuven**. In het tweede semester bieden wij, speciaal voor jou, 3 opleidingsonderdelen uit ons bachelorprogramma opnieuw aan:

- Beginselen van programmeren
- Computersystemen
- Wiskunde (deel 1)

Schrijf je snel in. Wie weet heb je dan in september een volledig eerste jaar achter de rug. Als dit geen goed aanbod is!

Bel of mail naar:
Marijke Reyskens
marijke.reyskens@khleuven.be
0475 49 50 24

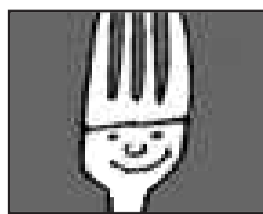
Met een **verkorte** opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

www.khleuven.be/verkortetrajecten

(advertentie)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

16 - 20 febr. 2010

A3 = alleen Alma 3

A1 = alleen Alma 1

 = vegetarisch

A2 = alleen Alma 2

dinsdag

1/2e kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A3	4,90
Gebakken visfilet met Bearnaisesaus	4,90
Groentennuggets met spinazie in boter 	4,00
Kippenbout met zoetzure currysous	2,60
Kippenlapje met groenten en saus A1	4,00
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Spaghetti bolognaise A3	2,60/3,00
Steak met groenten en saus A2	4,90
Wienerschnitzel met boontjes en gratin	4,60

woensdag

1/2e kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A2	4,90
Kalkoenlapje met stoganofsous	4,90
Koninginnenhapje A3	3,40
Loempia met Marco-Polosaus en wokgroenten	3,40
Moussaka met Griekse sla 	3,40
Spaghetti bolognaise A2	2,60/3,00
Steak met groenten A3	4,60
Steak met groenten en saus A1	4,90
Vleesballetjes in mosterdsous A1+A3	2,60

donderdag

Fishticks met tartaarsaus	2,60
Gevulde paprika met Provençaalse saus 	4,00
Kippenlapje met groenten en saus A3	4,00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1+A2	4,60
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Lasagne met zalm	4,60
Varkensgebraad met Rodenbachsaus	4,00

vrijdag

Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Pangasiusfilet met bieslooksaus	4,90
Steak met groenten en saus A2	4,90
Vleeskroketten met erwten en worteltjes	2,60
Volkoren macaroni met groentenbolognaise 	4,60

zaterdag

Fishticks met tartaarsaus A1	2,60
Gevulde paprika met Provençaalse saus A1 	4,00
Kippenlapje met groenten en saus A1	3,40
Koninginnenhapje A1	3,40

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 36 - Nummer 14
Maandag - 15 februari 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Maud 'Leni Riefenstahl' Oeyen

Redactiesecretaris & V.U.:

Jeroen 'Rob Klop Deblaere'
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Remy 'Geert Wilders' Amkreutz, Joachim 'Wernher van Braun' Beckers, Herlinde 'Eva Braun' Hiele, Ide 'Alexandra Colen' Smets, Christine 'Sarah Palin' Laureys

Medewerkers deze week:

Bet 'Maarten Dhaenens' Bosselaers, Ruben 'Benito Mussolini' Bruynooghe, Laurens 'José Happart' Cerulus, Jelle 'Staf de Clercq' Dehaen, Daphne 'Jorge Videla' De Wit, Ewout 'Augusto Pinochet' Duyck, Geert 'Philip Dewinter' Janssen, Eric 'Jeroen Janssens' Laureys, Michiel 'Adolf Hitler' Leen, Andrew 'Nick Griffin' Snowball, Zoë 'Marie-Rose Morel' Schreurs, Dorien 'Clara Petacci' Styven, Martijn 'Herman Göring' Smiers, Mathias 'Francisco Franco' Vanden Borre, Elisabeth 'Anke Vandermeersch' Vanderveken, Wannes 'Joris Van Severen' Van Herck, Stephanie 'Hergé' Verbeken, Sophie 'Verreyken'

Cartoons:

Laurens 'Leopold II' Cerulus & Ewout Duyck

DTP:

Pieterjan 'Leon Degrelle' Bonne, Laurens Cerulus, Jeroen Deblaere, Herlinde Hiele

Eindredactie:

Maarten 'Pim Fortuyn' Goethals, Maud Oeyen & Jeroen Deblaere

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies 'Magits'
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, rechtse rakkers...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Sudoku |

1	9		6				7
	7		9	1		6	2
8			2	4		9	1
	8						4
		7	4		1		6
	3	4		6			
		9	1			4	8
7				8		2	3
5					9	7	1

Kringkal |

FARMACEUTICA

De wereld door in roze bril!@De Capsule op 15/2 om 22u

Ik verjaar in de examens en hou een feestje-avond@De Capsule op 16/2 om 22u

Carnavalavond@De Capsule op 18/2 om 22u

Proffen en assistenten tap@De Capsule op 22/2 om 22u

Farma TD@Musicafè op 24/2 om 22u

INDUSTRIA

Galabal@Campus Vesalius - Groep T op 19/2 om 19u

KLA

KLA's Birthday Bash@Expo 58 op 17/2 om 22u

KATECHETIKA

Jeneveravond@fakbar Klokhuis op 24/2 om 21u

MEDICA

Half Time TD@Doc's bar op 18/2 om 22u

Culture Shot@Doc's bar, Aula Pieter de Somer, Alma 2 op 20/2 om 21u

MERKATOR

Temptation TD@Albatros op 18/2 om 22u

POLITIKA

Carnavalscantus@Pavlov op 15/2 om 20u30

DIANA

Martini-fac@Mephist'O op 14/2 om 21u

Erotica-TD@Lido op 18/2 om 21u

Lefte-fac@Mephist'O op 21/2 om 21u

FAKLETTEREN

Fakbar Letteren Feestweek@Fakbar Letteren:
14/2 Zondagavond 21h Receptie met Superstar dj's en biersolden
15/2 Maandagnamiddag 14h Bierdegustatie (op inschrijving)
15/2 Maandagavond 20h Beursavond
16/2 Dinsdagnamiddag 14h Koco's Muziekquiz
16/2 Dinsdagavond 20h provinciezuip
17/2 Woensdagnamiddag 13h Proffentap
17/2 Woensdagavond 20h Omgekeerde Avond
18/2 Donderdagnamiddag 13h Namiddagfuif, thema: Bollywood
18/2 Donderdagavond 20h Karaoke
19/2 Vrijdagnamiddag 13h Pop-poll uitreiking en Openbare Verkoop
19/2 Vrijdagavond 22h Army Party (Fak gesloten tussen 18h en 22h)

Bericht |

April kent haar grillen! Alsook Inspiratie... Daarom laten zij op 10 & 11 april een spetterende improbi op u los. Zaterdagavond treden onze atleten aan in een 3 uur! durende triathlongform: INSPINAZIE eXtraLarge met bloed, zweet en tranen. Zondagmiddag verwonderen onze ex-XS'ers de kindjes en de mama's en de papa's met hun frivoool geïmproviseerd spel. Zondagavond krijgen we 'visite' en wordt er harmonieus en passioneel geboetseerd met mysterieuze gasten van buitenlandse klei.

Mail naar traktatie@veto.be voor de duotickets voor Nancy Elisabeth en beantwoord de vraag: Wordt NSV! erkend?

| Art ^à Kart |

EEN ZINNENSTRELENDE POËZIE- EN ILLUSTRATIEWEDSTRIJD MET ALS THEMA GASTRONOMIE

Stuur je inzending voor vrijdag 26 maart naar cultuur@loko.be

De winnende gedichten en tekeningen worden op onderleggers van alle Alma's gedrukt en de winnaars maken tevens kans op mooie prijzen!

| Art ^à Kart |

EEN ZINNENSTRELENDE POËZIE- EN ILLUSTRATIEWEDSTRIJD MET ALS THEMA GASTRONOMIE

Stuur je inzending voor vrijdag 26 maart naar cultuur@loko.be

De winnende gedichten en tekeningen worden op onderleggers van alle Alma's gedrukt en de winnaars maken tevens kans op mooie prijzen!

LEUVEN 102.6 fm

alle hits altijd

www.hitfm.be

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9
studentenradio op het
ritme van de bierstad

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

BELEEF MEER

Dompel je onder in een andere cultuur, maak het verschil en beleef de reis van je leven! Ga op **bouwkamp!**

Sociale, ecologische en technische projecten in de hele wereld.

Lancering van het aanbod en inschrijvingen op **20 februari** in Leuven. **Online** inschrijven voor een bouwkamp vanaf 21 februari.

www.bouworde.be

bouworde
vlaanderen

Met steun van de
Vlaamse overheid

“ALLEEN MET MIJN GITAAR”

ANDREW SNOWBALL

De volbloed songsmid Joost Zweegers heeft Novastar even in de koelkast gestoken. Slechts vergezeld door een piano en vijf gitaren trekt hij doorheen de lage landen. Vorige dinsdag streek hij neer in Het Depot. Wij mochten achteraf op audiëntie.

GEERT JANSSEN & ELINE STRIK |

Joost Zweegers: «Ik was te vermoeid om het interview voor het optreden te doen.»

Veto: Nu bent u ook vermoeid.

Zweegers: «Oh man, fuck it, nu ook ja. Het is intens omdat het alleen is. Je kunt niet anderhalf uur ringelingseling doen. Het is zwaar voor de stem. Ik heb iets te weinig vrije dagen om te recupereren.»

Veto: Wat vond u zelf van het optreden?

Zweegers: «Ik weet dat eigenlijk nooit. Ik kruip in mijn muzikale cocon en ik beland in mijn eigen wereld. Ik word wakker op het einde van de show.»

Veto: Hoe spontaan zijn deze optredens?

Zweegers: «Het is altijd anders, er is een hoge dosis improvisatie. De setlist is een houvast voor twee derde van de set. Het laatste deel is heel erg afhankelijk van wat er gebeurt. Vandaag zat er een goede kameraad in de zaal en ik vind het dan altijd leuk om daar iets voor te spelen. Ik ben met een heel kleine bende op de baan: één geluidsman en één roadie op het podium. Ik daag die mensen graag uit. Ik begin vaak met een andere song dan afgesproken. Gewoon om de spanning voor iedereen gelijk te houden.»

“Als je van iets houdt, kun je het vol overtuiging brengen”

Veto: U sprak op het podium tweemaal over het schrijven op een plek zonder sociale controle.

Zweegers: «Ik ben een nachtmens maar ik werk veelal nuchter. Wat ik vaak doe, is schrijven als ik 's nachts thuiskom. Ik gebruik daar maar tien procent van. Ik neem alles op met een hele oude achtspreenrecorder. Iemand anders luistert ernaar en filtert het. Weken later komt zo'n opname soms boven. Soms nadat ik ze al had wegge-

goid.»

«Ik neem voor mezelf een hoge maatstaf aan. Dat is soms een nadeel. Het voordeel is echter dat ik van al mijn liedjes hou als ik een tour van twintig concerten doe. Ik speel niets tegen mijn zin omdat het toevallig op de radio is geweest. Als je van iets houdt, kun je het met overtuiging brengen. Dat is heel belangrijk, anders wordt het pragmatisch en dat kan ik niet.»

Veto: Zijn uw eigen favorieten ook de grootste successen?

Zweegers: «Helemaal niet. Ik heb meer een probleem met sommige versies. Ik schrijf al heel lang liedjes en sommige liedjes blijf ik heel graag spelen zoals ik ze geschreven heb: in mijn eentje op gitaar, zoals het optreden deze avond. Maar op plaat worden de liedjes natuurlijk geproduceerd en gearrangeerd. Als ik ze alleen speel en zing, is het tijdsloos. *Wrong* bijvoorbeeld is al heel oud maar speel ik op gitaar nog altijd hetzelfde als vijftien jaar geleden. Maar op de radio spelen ze de opname uit 2000 en dat zit veel meer in een tijdsgeest, een beetje gedateerd. Daarom doe ik dit het liefste: terug naar de basis.»

MOMENTUM

Veto: “Novastar is voor softies,” poneerde Adriaan Van Den Hoof lang

geleden in *Het Peulengaleis*. Afgelopen zomer op het Cactusfestival in Brugge waren wij verbaasd dat het toch heavy rockmuziek was.

Zweegers: «Ik heb jaren geleden Humo's Rock Rally gewonnen en dat was heel erg spits, Paul Weller-achtig. Dat is hoe ik mijn muziek altijd gespeeld heb met groep. Maar het is zo nog niet op plaat beland. In mijn hoofd is het altijd veel pittiger. Ik vind dit ook pittiger dan de plaat, terwijl dit toch maar solo is.

Soms kan iets klein en integer pittiger zijn dan iets dat hels rockt. De laatste plaat, *Almost Bangor*, is zeker niet rocky maar ze is wel de meest pure.»

«Ik heb eigenlijk maar één probleem: dat is de moeilijkheid om overtuiging en passie te vangen op plaat. Ik neem al mijn shows op, maar een liveplaat heb ik nog nooit uitgebracht. Ik heb daar een soort idee-fixe op. Als ik zelf een liveplaat of -dvd koop, valt dat altijd wat tegen. Het momentum zat in de zaal en dat houd ik liever in mijn hoofd.»

«Je kunt overtuiging niet op een cd zetten. Er zijn mensen die vijfendertig keer komen kijken naar mijn tour. Die nemen alles stiekem op. Ze denken dat ik dat niet merk maar ik zie overal rode lampjes. Bizar. Er is er eentje die briefjes op het podium plakt met verzoeknummers, liedjes die hij nog niet heeft.»

Veto: Gaat u daar dan op in?

Zweegers: «Ik heb onlangs in Maasmechelen gespeeld, waar hij vandaan komt. Toen dacht ik: ik zal hem eens hebben. Hij had mij weken uitgedaagd. Ik heb het gedaan: iets dat ik tien jaar niet meer gespeeld had. Ik moet dankbaar zijn dat de mensen komen kijken. Je kan mijn muziek leuk of niet leuk vinden, maar je kan niet zeggen dat het niet eerlijk is. Elke show is uniek. Vandaag was heel anders dan eergisteren.»

BEETJE AFGESLETEN

Veto: U heeft vorig jaar een try-out gedaan hier in Het Depot. Heeft u een band met de zaal?

Zweegers: «Ik kom hier heel graag. De meneer die hier de zaken runt (*Mike Naert, red.*) kookt fantastisch. Er hangt een soort lokale sfeer die mij enorm bevalt. 't Is hier meer low profile dan Gent of Antwerpen. Dat is veel toffer. Ik houd ook van de historiek van de zaal. Zo'n beetje afgesleten, dat past bij integere muziek. Dat heb je soms gewoon. De puurheid ervan raakt een gevoelige snaar.»

«*When The Lights Go Down On The Broken Hearted* zing ik nog altijd voor het meisje waar ik het toen voor geschreven heb. Ze is een heel goede vriendin en als ik het

speel roept het altijd haar beeld op. We moeten er niet te sentimenteel over doen maar het is wel eerlijke muziek. Ik speel al gitaar vanaf mijn vijftiende, maar het gevoel erbij is altijd hetzelfde gebleven. Dat is heel raar. Geen idee wat ik ga doen als dat gevoel er niet meer is.»

«*Mars Needs Woman* heb ik, toen we de plaat gingen opnemen, aan de producer voorgespeeld. Het is gewoon zo opgenomen in de living en die versie is op de plaat be-

“In Nederland is het ofwel niks ofwel big time”

land: de allereerste performance eigenlijk. Als ik het speel raakt het mij altijd en ik vind het einde heel tof om te doen. Op plaat heeft het een outro met een orkest maar alleen doe ik dat met mondharmonica en speel ik keyboard met mijn voet. De eerste keer ging het totaal de mist in natuurlijk. Er is meestal weinig licht op het podium. Op het einde flip ik meestal helemaal door en dan hoop ik dat de mixer er iets aan doet.»

Veto: Ziet u in uw drie platen eerder de rode draad of eerder de verschillen?

Zweegers: «Ik voel heel erg de tijdsgeest. De eerste plaat was heel erg eind jaren negentig. Alles was nieuw. Ik heb een grote doorbraak gehad met *Wrong* en *Caramia* en *The Best Is Yet To Come*. Heel erg bizar. Dan moet je daar in meegaan, jezelf een imago aanmeten. Maar ik kom uit een opvoeding waar eerlijkheid op de eerste plaats staat. Een imago is vaak een bescherming en ik had dat nooit gehad. Heel mijn leven veranderde. Mijn tweede plaat was met Piet Goddaer (*Ozark Henry, red.*) en toen heb ik een ongeluk gehad. Dat heeft alles stilgelegd en ik ben naar de essentie gegaan bij de derde plaat. Ik had hem liever veel eerder gehad, maar ik had geen keuze.»

BLABLA

Veto: *Almost Bangor* is een groot succes in Nederland.

Zweegers: «*Never Back Down* van

de tweede cd was een hit hier en in Nederland maar ook in Italië, waar ik veel heb gezeten. Helemaal te gek. Nu is de hele cd een succes in Nederland. Dat is vreemd, want daar moet alles snel gaan en boem boem. Zo is mijn laatste plaat helemaal niet. In Nederlands is het ofwel niks ofwel *big time*. Het maakt ineens de markt drie keer zo groot. Maar het blijft te overzien.»

«In Nederland speel je een show en ze zuipen en ze zijn con-

stant aan het vertellen. Maar wat wel cool is in Nederland, is dat ze veel respect hebben voor integriteit. Bij *Mars Needs Woman* staan ze oprecht met tranen in de ogen. Dat zou je niet verwachten van Nederlanders, maar ik heb het meermaals meegemaakt. Waar ik trots op ben: de meeste dingen die scoren in Nederland zijn heel beredeneerd gedaan. Ik doe het echt op het gevoel. Dat ik daar dan zo groot mee scoor, vind ik wel cool. Ik doe daar hele grote shows en ze vinden dat te gek.»

Veto: Wat zal de toekomst brengen?

Zweegers: «De solotour duurt nog tot half maart. Ik denk dat ik erna helemaal dood zal zijn. Dan begin ik redelijk snel aan de volgende plaat. Drievierde heb ik klaar, waarschijnlijk gooi ik het allemaal weg. Ik speel in Japan als het doorgaat, in de zomer een paar kleine shows, twee hier en drie in Nederland. Ik hoop klaar te zijn met de plaat aan het einde van het jaar.»

Veto: Het viel ons op dat u naast T-shirts ook Novastarhanddoeken verkoopt.

Zweegers: «In welk land denk je dat die een groot succes zijn?»

Veto: Nederland?

Zweegers: «Ja! Ik hou me daar niet zo mee bezig. Ik kets veel dingen af. Die handdoeken stammen af van Pinkpop en dat is ook wel lachen. Wil je er één hebben?»

Veto: Tuurlijk.